



P.Z.E. br. 384

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/97

URBROJ: 65-18-07

Zagreb, 5. prosinca 2018.



Hs**NP*022-03/18-01/97*65-18-07**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. prosinca 2018. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković



P.Z.E. br. 384

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/41
Urbroj: 50301-25/06-18-10

Zagreb, 5. prosinca 2018.



Hs**NP*022-03/18-01/97*50-18-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA	
65 - HRVATSKI SABOR	
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6	
05-12-2018	
022-03/18-01/97	65
50-18-06	1 (D)

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, Juru Martinovića, dr. sc. Kristiana Turkalja i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.



PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 – ispravak i 101/17), u članku 12. stavak 2. briše se.

Članak 2.

Iza članka 18. dodaje se članak 18.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena

Članak 18. a

Kazneni postupak radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske ne može se pokrenuti ako je u državi ugovornici Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena kazneni postupak zbog istog djela i u odnosu na istog počinitelja pravomoćno dovršen pod uvjetom da je, ako je izrečena kazna ta kazna i izvršena ili je trenutačno u postupku izvršenja ili se više, prema zakonima ugovorne stranke koja ju je izrekla, ne može izvršiti.“.

Članak 3.

U članku 55. stavku 8. broj: „5.“ zamjenjuje se brojem: „6.“.

Članak 4.

U članku 57. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5)Vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 5.

U članku 76. stavku 1. iza broja i riječi:“ XVII. ovoga Zakona“ dodaju se riječi:“ za koje je izrečena kazna zatvora“.

U stavku 2. riječi: „jednu godinu“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“, a riječi: „tri godine“ zamjenjuju se riječima: „pet godina“.

Članak 6.

U članku 79. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Predmete i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela sud može oduzeti.

(3) Predmete i sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka, sud može oduzeti i kada počinitelj protupravne radnje nije kriv.“.

Članak 7.

U članku 81. stavku 2. iza riječi i broja: „teškog ubojstva (članak 111.),“ dodaju se riječi i brojevi: „, teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.),“.

Članak 8.

U članku 82. stavku 3. iza riječi i broja: „članka 166.“ dodaje se riječ i brojevi: „, stavka 1. i 2.“.

Članak 9.

U članku 83. stavku 2. iza riječi i broja: „teškog ubojstva (članak 111.),“ dodaju se riječi i brojevi: „, teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.),“.

Članak 10.

U članku 87. stavci 22. i 25. mijenjaju se i glase:

„(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist ostvarena počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je ostvarena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba koja je pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda koji su izravna posljedica kaznenog djela. Žrtvom kaznenog djela smatraju se i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.“.

Članak 11.

U članku 97. stavku 1. točki 6., na oba mjesta, iza riječi: „nuklearnog,“ dodaje se riječ: „radiološkog,“.

U stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

„10. ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture,“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 12.

U članku 98. stavku 1. riječ i broj: „članka 101.“ zamjenjuje se riječi i brojem : „članka 102.“.

Članak 13.

U članku 100. iza riječi: „udruženju radi“ dodaju se riječi: „počinjenja ili“, a iza broja: „97.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili počinjenja kaznenog djela iz“.

Članak 14.

U članku 101. iza riječi: „za počinjenje“ dodaju se riječi: „ili doprinos u počinjenju“, a iza broja: „97.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili za počinjenje kaznenog djela iz“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Tko prima upute ili samostalno stječe znanja o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenje kaznenog djela iz članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 15.

Iza članka 101. dodaje se članak 101.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Putovanje u svrhu terorizma

Članak 101.a

Tko putuje u svrhu počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenja kaznenog djela iz članka 101. i članka 102. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 16.

U članku 107. stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(5) Kaznom iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se tko izvadi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili je morao i mogao znati da je za njega darivatelj dobio novčanu naknadu ili drugu korist.“.

(6) Tko oglašava potrebu ili dostupnost ljudskog organa, tkiva, stanice, zametka, fetusa ili mrtvog tijela radi ponude ili traženja novčane naknade ili druge koristi, kaznit će se kaznom zatvor do tri godine.“.

Članak 17.

U članku 158. stavku 1. riječi: „jedne do deset“ zamjenjuju se riječima: „tri do dvanaest“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

U stavku 4. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“, a riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 6. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

Članak 18.

U članku 159. stavku 1. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 19.

U članku 160. stavku 1. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječi: „tri“.

U stavku 2. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 3. slovo i broj: „i 2.“ brišu se.

Članak 20.

U članku 161. stavku 1. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 2. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Stavak 3. briše se.

Članak 21.

U članku 162. stavku 1. riječi: „jedne do deset“ zamjenjuju se riječima: „tri do dvanaest“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

U stavku 4. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 22.

U članku 163. stavku 1. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

Članak 23.

U članku 164. stavku 1. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

U stavku 2. riječ: „deset“ zamjenjuje se riječju: „dvanaest“.

Članak 24.

U članku 165. stavku 1. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

Članak 25.

U članku 166. stavku 1. iza broja i riječi: „164. stavka 1.“ dodaje se slovo i broj: „i 2.“.

U stavku 2. broj: „2.“ zamjenjuju se brojem: „3.“.

Članak 26.

Naslov iznad članka 200. i članak 200. mijenjaju se i glase:

„Uništavanje zaštićenih dijelova prirode

(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku strogo zaštićene vrste ili drugi zaštićeni dio prirode, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelom iz stavka 1. ovoga članka izazove značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili izazove njezino istrebljenje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnom broju jedinki strogo zaštićene vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode.“.

Članak 27.

Članak 201. mijenja se i glasi:

„(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno pogoršanje staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže ili znatno pogoršanje ciljnog stanišnog tipa područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema prioritetnoj vrsti ili stanišnom tipu područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stavka 2. ovog članka kaznit će se tko protivno propisima uništi ili oštetiti područje razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezdo strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.

(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.“.

Članak 28.

Naslov iznad članka 202. i članak 202. mijenjaju se i glase:

„Trgovanje divljim vrstama

(1) Tko protivno propisima o zaštiti divljih vrsta trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku divlje vrste, njezine dijelove ili prerađevine dobivene iz nje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnoj količini jedinki i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste.“

Članak 29.

U članku 214. stavku 5. iza broja i riječi: „202. stavka 1.“ brišu se slovo i broj: „i 2.“.

U stavku 7. iza broja i riječi: „202. stavka“ broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „2.“

Članak 30.

U članku 227. stavku 4. riječ: „dvanaest“ zamjenjuje se riječju: „petnaest“.

Članak 31.

Članak 265. mijenja se i glasi:

„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.

(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1. 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi, počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.“.

Članak 32.

U članku 266. stavku 1. iza riječi: „sustavu“ dodaju se riječi: „ili nekom njegovom dijelu“.

Članak 33.

Članak 268. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, oštetiti, izmjeniti, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogućiti pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“ .

Članak 34.

U članku 272. stavku 1. iza riječi: „posjeduje“ dodaje se zarez i riječ: „distribuirati“.

U stavku 2. iza riječi: „posjeduje“ dodaje zarez i riječ: „distribuirati“.

Članak 35.

Iza članak 315. dodaje se članak 315.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Prisila prema zdravstvenom radniku

Članak 315.a

(1) Tko doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika koji zdravstvenu djelatnost obavlja kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti u obavljanju njegove zdravstvene djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika, može se osloboditi kazne.“.

Članak 36.

Članak 386. mijenja se i glasi:

„Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.),
2. Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o izmjeni Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 280, 27.10.2009.),
3. Direktiva 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008.),
4. Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008.),
5. Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009.),
6. Direktiva 2010/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010.),
7. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprječavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.),
8. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.),
9. Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013.),
10. Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21.5.2014.),
11. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014.),
12. Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017.),

13. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.),
14. Okvirna odluka Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5.7.2001.),
15. Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.),
16. Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL L 335, 11.11.2004.),
17. Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL L 68, 15.3.2005.),
18. Okvirna odluka Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima (SL L 328, 6.12.2008.),
19. Konvencija o provedbi Sporazuma iz Schengena (SL L 239, 22.9.2000.),
20. Konvencija od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),
21. Protokol od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),
22. Drugi Protokol od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12).“.

Članak 37.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak i 101/17 u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011., a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je tri puta, te je jednom ispravljen. Prvi put je izmijenjen 2012., prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, drugi put 2015., zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Kazneni zakon nomotehnički i jezično doradi, dok su treće izmjene i dopune, one iz 2017., inicirane potrebom usklađenja nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije na području zlouporabe tržišta kapitala. Tijekom izrade Kaznenog zakona velika pozornost posvećivana je analizi međunarodnih standarda i njihovoj implementaciji u kazneno materijalno zakonodavstvo, slijedom čega je Republika Hrvatska dobila suvremeni i europski zakon usklađen s brojnim međunarodnim dokumentima-direktivama, okvirnim odlukama, konvencijama, preporukama.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se četvrte izmjene i dopune Kaznenog zakona, a razlog za to je prvenstveno usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva potrebno je izvršiti na području suzbijanja terorizma kroz transponiranje i implementaciju Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o suzbijanju terorizma. Iako je kazneno materijalno zakonodavstvo, kroz dosadašnje postupke transponiranja i implementacije sekundarnih izvora prava Europske unije - Okvirne odluke Vijeća od 13.6. 2002. o suzbijanju terorizma 2002/475/PUP (SL L 164/3, 22.6.2002.) i Okvirne odluke Vijeća 2008/919/JHA od 28.11.2008. o izmjenama i dopunama Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma (SL L 330/21, 9.12.2008) u velikoj mjeri usklađeno s odredbama predmetne Direktive, ipak bilo je potrebno je učiniti određene izmjene i dopune u odnosu na kazneno djelo terorizma iz članka 97. Kaznenog zakona i kaznena djela povezana s terorizmom iz članka 98. do članka 103. Kaznenog zakona. S tim u svezi, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona kroz inkriminiranje primanja obuke za terorizam predlaže dopunu članka 101. Kaznenog zakona, kao i propisivanje samostalnog kaznenog djela-putovanje u svrhu terorizma u članku 101 a Kaznenog zakona. Potonje inkriminacije ne predstavljaju apsolutnu novost jer su iste sukladno Kaznenom zakonu već obuhvaćene kaznenim djelom pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom propisanim u članku 103. Kaznenog zakona. S obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 14. stavku 3., zahtjeva sankcioniranje za pokušaj kaznenog djela iz članka 9. (putovanje u svrhu terorizma), njegovo podvođenje pod inkriminaciju iz članka 103. Kaznenog zakona koje je po svojoj naravi nesamostalno kazneno djelo ili delicta preparata čije je biće prošireno na sve moguće pripremne radnje, onemogućavalo bi kažnjavanje za pokušaj koji bi već bio obuhvaćen pojmom pripremanja.

U odnosu na suzbijanje prijevара počinjenih protiv finansijskih interesa Europske unije analiza nacionalnog kaznenog zakonodavstva pokazala je njegovu usklađenost s Direktivom (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv finansijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198/29, 28.7.2017) – u daljnjem tekstu: PIF Direktiva. Predmetnim sekundarnim izvorom prava Europske unije zamjenjuje se Konvencija o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316/49, 27.11.1995), u daljnjem tekstu: PIF Konvencija. PIF Direktiva uspostavlja minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i vrste te visine kaznenopravnih sankcija koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela počinjenih na štetu finansijskih interesa Europske unije. Analizom predmetne Direktive uočeno je kako je nacionalno kazneno zakonodavstvo već usklađeno sa zahtjevima koje Direktiva postavlja pred države članice. S tim u svezi, kaznena djela iz članka 3. PIF Direktive kojima se štite finansijski interesi Europske unije po svom zakonskom opisu odgovaraju kaznenim djelima: utaje poreza ili carina (članak 256. Kaznenog zakona), subvencijskoj prijevari (članak 258. Kaznenog zakona) i prijevari u gospodarskom poslovanju (članak 247. Kaznenog zakona). Kako osim navedenih protupravnih postupanja iz članka 3. PIF Direktive, ista u članku 4. definira i druga kaznena djela počinjenje kojih štetno utječe na finansijske interese Europske unije, analizom propisanih protupravnih postupanja uočeno je kako ista odgovaraju kaznenim djelima: pranja novca (članak 265. Kaznenog zakona), primanja mita (članak 293. Kaznenog zakona), davanja mita (članak 294. Kaznenog zakona), utaji (članak 232. Kaznenog zakona) i pronevjeri (članak 233. Kaznenog zakona). Također, analiza kaznenopravnih sankcija gore navedenih kaznenih djela pokazala je njihovu usklađenost s člankom 7. PIF Direktive koji za protupravna postupanja iz članka 3. i 4., kao kaznenopravnu sankciju propisuje kaznu zatvora čiji je minimalni posebni maksimum najmanje četiri godine. PIF Direktiva, kao novinu u odnosu na PIF Konvenciju uvodi u članku 12. rokove zastare kaznenog progona i zastare izvršenja kazne zatvora za kaznena djela iz članka 3. i 4. Analiza predmetnih rokova pokazala je njihovu usklađenost s člankom 81. Kaznenog zakona (zastara kaznenog progona) i člankom 83. Kaznenog zakona (zastara izvršenja kazne).

Predlagatelj ovim Prijedlogom zakona kroz novi članak 18. a predlaže propisivanje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena. Predložena dopuna nastala je kao potreba dodatnog usklađenja Kaznenog zakona s člankom 54. Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena i judikaturom Suda pravde Europske unije - u daljnjem tekstu: Sud, koji je razradio područje njegove primjene. Posljedično, opisana dopuna rezultirat će brisanjem članka 12. stavka 2. Kaznenog zakona čije će područje primjene sada biti obuhvaćeno novim člankom 18. a Kaznenog zakona.

Kao važna novina, ovim se Prijedlogom zakona predlaže pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja u odnosu na kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta propisana u Glavi XVII. Kaznenog zakona. Cilj predloženih izmjena usmjeren je na jače ostvarenje generalno preventivnih učinaka kažnjavanja spolnih delikata počinjenih na štetu djece. S tim u svezi, po izvršenoj analizi zakonske diferencijacije temeljnih i kvalificiranih oblika i stadija počinjenja kaznenih djela iz Glave XVII. Kaznenog zakona, predloženo je u odnosu na ista pooštavanje zakonskog odmjerenja kazni.

Posljedica promjene zakonske politike suzbijanja kažnjivih ponašanja u odnosu na kaznena djela propisana u Glavi XVII. Kaznenog zakona rezultirala je izmjenama i dopunama Općeg dijela Kaznenog zakona. Značajna izmjena koja se predlaže odnosi se na nezastarijevanje

teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojim je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta (članak 166. stavak 3. Kaznenog zakona).

Osim pooštavanja kaznenopravne politike kažnjavanja vezane uz kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja i u odnosu na kazneno djelo izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu, s kvalificiranom težom posljedicom (smrt jedne ili više osoba) iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona. Ovako predložena sankcija po svojoj mjeri izjednačit će se sa sankcijom propisanom za kazneno djelo ugrožavanja posebnih vrsta prometa, u kojem je smrt jedne ili više osoba, također propisana kao kvalificirana posljedica počinjenja kaznenog djela (članak 225. stavak 4. Kaznenog zakona). Predložena izmjena sukladno članku 19.c stavku 1. točki a Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13 i 152/14 i 70/17 u daljnjem tekstu - Zakon o kaznenom postupku) rezultirat će nadležnošću županijskog suda u prvom stupnju za opisani oblik protupravnog ponašanja.

Kako kazneno materijalno zakonodavstvo nije usklađeno sa zahtjevima koje Konvencija Vijeća Europe protiv trgovanja ljudskim organima (2015, CETS No. 216) postavlja pred države članice, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže izmjenu kaznenog djela trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima iz članka 107. Kaznenog zakona.

Također, ovim izmjenama i dopunama, potrebno je provesti i usklađenje Kaznenog zakona s preporukama iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma, a koje Izvješće je usvojeno na 42. plenarnoj sjednici Odbora stručnjaka Vijeća Europe o procjeni mjera sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma - u daljnjem tekstu: MONEYVAL.

Kazneno djelo pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona mijenja se kao posljedica implementacije preporuka MONEYVAL-a iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma. Naime, MONEYVAL, kao stalno tijelo Vijeća Europe nadležno za ocjenu usklađenosti s glavnim međunarodnim standardima za suzbijanje pranja novca i financiranje terorizma i učinkovitost njihove provedbe te kao tijelo nadležno za davanje preporuka nacionalnim vlastima u pogledu potrebnih poboljšanja njihovih nacionalnih sustava, tijekom evaluacije Republike Hrvatske 2013., izradilo je niz preporuka, a dio kojih se odnosi na potrebu izmjena kaznenog materijalnog zakonodavstva. Usklađenje kaznenog materijalnog zakonodavstva postići će se kroz punu implementaciju članka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 14/02), članka 3. stavka 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 4/94) i članka 9. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 5/08). S tim u svezi, kroz propisivanje lažnog prikazivanja nezakonitog podrijetla imovinske koristi, kao i pomaganja počinitelju ili sudioniku predikatnog kaznenog djela da izbjegne pravne posljedice djela kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, prošireni su postojeći modaliteti počinjenja kaznenog djela pranja novca. Kao nova inkriminacija predmetnog kaznenog djela, predloženo je propisivanje davanja uputa ili savjeta ili uklanjanje prepreka kao konkretnih pojedinačnih oblika radnji počinjenja te propisivanje generalne klauzule „ili na drugi način“ u olakšanju njegova počinjenja kao

analogie intra legem. Predlagatelj kao posljedicu preporuke MONEYVAL-a kojom se izjednačava imovinska korist ostvarena kaznenim djelom sa imovinom, a imovina sa predmetom, koji se sukladno općim odredbama Kaznenog zakona neće uvijek oduzeti, predlaže i propisivanje oduzimanja imovinske koristi, predmeta i sredstava nastalih počinjenjem kaznenog djela iz članka 265. stavka 1. do 5. Kaznenog zakona ili namijenjenih ili uporabljenih za počinjenje kaznenog djela te utvrđivanje prava ništetnim. Uz opisane izmjene kaznenog djela pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona, predlagatelj ovim prijedlogom Zakona sukladno preporukama MONEYVAL-a predlaže izmjenu odredbe o fakultativnom oduzimanju predmeta iz članka 79. stavka 2. Kaznenog zakona (oduzimanje predmeta) brisanjem zakonskih uvjeta za njihovo oduzimanje. Zaključno, sukladno preporukama MONEYVAL-a izmijenjena je definicija imovinske koristi iz članka 87. stavka 22. Kaznenog zakona brisanjem onoga dijela definicije prema kojoj se neposredna imovinska korist sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela. Predložena izmjena u skladu je i s člankom 2. e Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta i člankom 1. p Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari.

Ovim Prijedlogom zakona potrebno je provesti i reviziju transpozicije Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave (SL L 218/8, 14.8. 2013) – u daljnjem tekstu: Direktiva o napadima na informacijske sustave, na koju je ukazala Europska komisija u svom evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017. S tim u svezi predlagatelj ovim Prijedlogom zakona, kroz izmjene i dopune kaznenih djela: neovlašteni pristup (članak 266. Kaznenog zakona), oštećenje računalnih podataka (članak 268. Kaznenog zakona) i zlouporaba naprava (članak 272. Kaznenog zakona) provodi reviziju transpozicije Direktive o napadima na informacijske sustave. Tako se predmetnim izmjenama kroz dopunu kaznenog djela iz članka 266. stavka 1. Kaznenog zakona, sankcionira neovlašteni pristup dijelu računalnog sustava, kao objektu počinjenja predmetnog kaznenog djela. Nadalje, kroz izmjenu članka 268. stavka 1. Kaznenog zakona, dodatno se inkriminira prikrivanje tuđih računalnih podataka ili programa ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, dok se kroz dopunu zakonskog opisa kaznenog djela iz članka 272. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona propisuje distribuiranje, kao novi modalitet počinjenja kaznenog djela.

Predlagatelj izmjenama i dopunama kaznenih djela: uništavanje zaštićenih prirodnih vrijednosti (članak 200. Kaznenog zakona), uništavanje staništa (članak 201. Kaznenog zakona) trgovanje zaštićenim prirodnim vrijednostima (članak 202. Kaznenog zakona) i teška kaznena djela protiv okoliša (članak 214. Kaznenog zakona) provodi reviziju transpozicije Direktive 2008/99 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328/28, 6.12.2008.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Tako se ovim izmjenama i dopunama kroz propisivanje jedinki strogo zaštićene vrste ili drugih zaštićenih dijelova prirode mijenja zaštitni objekt kaznenog djela iz članka 200. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. f u svezi s člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Nadalje, kroz izmjenu kaznenog djela iz članka 201. Kaznenog zakona propisuju se staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže i ciljni stanišni tipovi područja ekološke mreže kao novi zaštitni objekti, radi daljnjeg usklađenja ove inkriminacije s člankom 3. h u svezi s člankom 2 (c) Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Izmjena kaznenog djela iz članka 202. Kaznenog zakona nastala je kao potreba propisivanja divljih vrsti kao novog zaštitnog objekta čime je ostvarena puna transpozicija članka 3. g u svezi s člankom 2. (b) ii. Direktive o zaštiti

okoliša putem kaznenog prava. Izmjene članka 214. stavka 5. i stavka 7. Kaznenog zakona posljedica su gore opisanih izmjena.

Zaključno, predmetom četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona je i otklanjanje nedostataka i dvojbi koji proizlaze iz zakonskog teksta, a koje su uočene u praksi primjene Kaznenog zakona.

S tim u svezi, Predlagatelj ovim prijedlogom zakona predlaže i dopunu članka 57. Kaznenog zakona (djelomična uvjetna osuda) kroz propisivanje novog stavka 5., kojim se predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme iz rečenog roka provjeravanja iz članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona, obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne.

Uz navedeno, predlaže se i izmjena definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona radi usklađenja s definicijom žrtve iz članka 202. stavka 11. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17, u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku) koji razlikuje tzv. „izravnu žrtvu“ kao fizičku osobu koja je izravno pogođena počinjenim kaznenim djelom i koja je uslijed toga pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda od tzv. „posredne žrtve“ kojom se smatraju i braćni i izvanbraćni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Na kraju valja istaknuti kako predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže propisivanje novog, samostalnog kaznenog djela prisile prema zdravstvenom radniku u članku 315. a, kao reakcije na pojavne oblike nasilja usmjerene prema zdravstvenim radnicima u svezi s obavljanjem zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

U članku 12. Kaznenog zakona (posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu) predlaže se brisanje stavka 2. Naime, članak 12. stavak 2. Kaznenog zakona propisuje nemogućnost pokretanja kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj ako je kazneno djelo, osim na području Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu počinjeno i na području države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena u kojoj je kazneni postupak za isto djelo i u odnosu na istog počinitelja pravomoćno dovršen. Kako se člankom 18. a Kaznenog zakona predlaže propisivanje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena, vezano uz primjenu načela *ne bis in idem*, a koje posebnosti obuhvaćaju i posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području Republike Hrvatske, njenom brodu ili zrakoplovu propisane člankom 12. stavkom 2. Kaznenog zakona, predlaže se njegovo brisanje.

Uz članak 2.

Članak 18. a Kaznenog zakona propisuje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena. Iako je i dosada, tijekom izrade Kaznenog zakona, a vezano uz područje njegove primjene velika pozornost posvećena usklađenju s člankom 54. Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena, novim člankom 18. a Kazneni zakon sveobuhvatno i na jednom mjestu, uvažavajući judikaturu Suda, isključuje mogućnost vođenja kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske kada je u odnosu na istog počinitelja i isto djelo postupak pravomoćno dovršen u državi ugovornici Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena (prvi dio odredbe članka 18.a). Ovako propisana odredba u potpunosti je uskladena sa zahtjevima transnacionalnog europskog ne bis in idem jer u područje svoje primjene uključuje odluke nadležnih pravosudnih tijela država ugovornica Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena kojim je postupak pravomoćno okončan, a koje vrste odluka je potrebno sagledati u kontekstu judikature Suda koji je razradio područje primjene članka 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena.

Drugi dio odredbe članka 18. a, a koji se odnosi na uvjet izvršenja kazne (kazna izrečena odlukom nadležnog pravosudnog tijela države ugovornice mora biti izvršena ili u postupku izvršenja ili se više ne može izvršiti prema zakonu države ugovornice koja je kaznu izrekla) također se mora promatrati u svjetlu judikature Suda i tumačiti u skladu s istom.

Naime, prvi dio odredbe predstavlja temeljeno načelo ne bis in idem i sukladno tumačenjima Suda odnosi se na svaki pravomoćno okončan postupak u jednoj državi ugovornici, neovisno o tome koje je pravosudno tijelo odluku donijelo i u kojem stadiju kaznenog postupka je pravomoćna odluku donesena. Naime, da bi bio zadovoljen kriterij bis bitna je pravomoćna odluka nadležnog pravosudnog tijela države koja je odluku donijela, a koja okrivljenika štiti od ponovnog pokretanja postupka u nacionalnom pravu (predmeti: Gozutok i Brugge, presuda Suda od 11. veljače 2003., C-187/01 i C-385/01, Van Straaten, presuda Suda, 28. rujna 2006., C-150/05, Gasparini i drugi, presuda Suda, 28. rujna 2006., C-467/04).

Nadalje, da bi se radilo o „istom djelu“ tj. da bi bio zadovoljen kriterij idem potrebno je da se radi o „skupu činjenica koje su nerazdvojivo povezane, neovisno o pravnoj kvalifikaciji ili o pravnom interesu koji se štiti“ (predmet: Van Esbroeck, presuda Suda, 09. ožujka 2006., C-436/04).

U konačnici, ne bis in idem načelo opisano u članku 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena sadrži i tzv. kriterij „izvršenja“ odnosno uvjet da kazna, ako je izrečena, mora biti izvršena ili u postupku izvršenja ili se više ne može izvršiti prema zakonu države ugovornice koja je kaznu izrekla. Kriterij „izvršenja“ Sud je interpretirao u predmetima: Kretzinger, presuda Suda, od 18. srpnja 2007., C 288/05, Bourquain, presuda Suda, od 11. prosinca 2008., C-297/07, i Spasic, presuda Suda, od 27. svibnja 2014., C 129/14 PPU.

Predmetni kriterij relevantan je, dakle, kada je kazneni postupak u državi ugovornici završio pravomoćnom odlukom kojom je izrečena kazna (osuđujuća presuda – a okrivljenik nije oslobođen od kazne ili npr. sporazum između državnog odvjetnika i okrivljenika). U takvim situacijama članak 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena dopušta ponovno vođenje postupka samo ako kazna još uvijek nije izvršena ili nije u tijeku postupak izvršenja kazne, a važno je i da se kazna u državi ugovornici koja ju je izrekla još uvijek može izvršiti

(da nije nastupila zastara ili okrivljenik nije pomilovan odnosno da presuda nije obuhvaćena odlukom o amnestiji i slično).

Znači, ukoliko je pravomoćnom odlukom izrečena kazna u jednoj državi ugovornici, da bi okrivljenika štitilo načelo ne bis in idem od ponovnog pokretanja kaznenog postupka u drugoj državi ugovornici potrebno je utvrditi, između ostalog, i to da li je kazna izvršena (izdržana kazna zatvora, plaćena novčana kazna, istekao rok provjeravanja kod uvjetne osude itd.), da li je u tijeku postupak izvršenja i da u državi kojoj je kazna izrečena nije nastupila zastara izvršenja ili bilo koja druga okolnost zbog koje se prema zakonima te države kazna više ne može izvršiti.

Uz članak 3.

U članku 55. stavku 8. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se stavak 8. u kontekstu produljenja prvobitnog roka za izvršenje rada za opće dobro veže uz stavak 6., a ne uz stavak 5. kako je propisano u Kaznenom zakonu. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) između ostalog izvršna je dopuna članka 55. na način da je dodan novi stavak 2. koji predstavlja formalnu prepreku izricanja rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje novog stavka 2. dovelo je do promjene numeracije stavaka u predmetnom članku, slijedom čega je potrebno intervenirati u stavak 8.

Uz članak 4.

U članku 57. Kaznenog zakona (djelomična uvjetna osuda) predlaže se dopuna kroz propisivanje novog stavka 5. prema kojem vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne. Naime, odredbom članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona propisano je da vrijeme provjeravanja kod izricanja uvjetne osude ne može biti kraće od jedne niti dulje od pet godina, te da počinje teći od dana pravomoćnosti presude. Iz odredbe članka 57. Kaznenog zakona proizlazi da se djelomično uvjetna osuda sastoji od neuvjetovanog dijela kazne, roka provjeravanja, te uvjetovanog dijela kazne. Iako će se odredba članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona i nadalje primjenjivati kod djelomično uvjetne osude, predlagatelj ovom dopunom predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme od izrečenog roka provjeravanja, s obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne. Opisanom dopunom članka 57. Kaznenog zakona mijenja se i postojeća numeracija predmetnog članka, slijedom čega dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Uz članak 5.

U članku 76. stavku 1. Kaznenog zakona (zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora) u odnosu na spolne delikte iz Glave XVI. Kaznenog zakona (kaznena djela protiv spolne slobode) ili XVII. Kaznenog zakona (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) propisuje se izricanje sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora neovisno o visini izrečene kazne, uz zadržavanje njenog provođenja samo nad osobama koje nisu bile puštene na uvjetni otpust, s obzirom da je kod njih prognoza oko uključivanja u normalan život nepovoljnija. Stavkom 2. ovoga članka produljeno je vrijeme provjeravanja na tri godine, osim za kaznena djela iz Glave XVI. (kaznena djela protiv spolne

slobode) ili XVII. (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) Kaznenog zakona kada vrijeme provjeravanja traje pet godina.

Uz članak 6.

U članku 79. stavku 2. Kaznenog zakona (oduzimanje predmeta) predlaže se sukladno zahtjevima Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma usvojenom na 42. plenarnoj sjednici MONEYVAL-a, brisanje zakonskih pretpostavki za fakultativno oduzimanje predmeta iz članak 79. stavka 2. Kaznenog zakona. Naime, zakonske pretpostavke iz navedenog stavka propisuju kako odluci o oduzimanju predmeta mora prethoditi opasnost da će se predmeti ili sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela oduzeti ako postoji opasnost da će se ponovno uporabiti za počinjenje kaznenog djela ili je njihovo oduzimanje potrebno radi zaštite opće sigurnosti, javnog poretka ili zbog moralnih razloga. Iz predmetnog Izvješća razvidno je kako MONEYVAL smatra, da zakonske pretpostavke za oduzimanje predmeta i sredstava iz članka 79. stavka 2. Kaznenog zakona nisu usklađene s *Financial Action Task Force* - dalje u tekstu: FATF metodologijom prema kojoj MONEYVAL procjenjuje usklađenost nacionalnog zakonodavstva, a prema kojoj je dovoljno propisivanje fakultativne mogućnosti oduzimanja predmeta i sredstava koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela, bez propisivanja posebnih zakonskih uvjeta za njihovo oduzimanje. S obzirom da se u članku 79. stavku 2. Kaznenog zakona predlaže brisanje zakonskih uvjeta, odgovarajuće je izmijenjen stavak 3. predmetnog članka.

Uz članak 7.

Zastara kaznenog pogona (članak 81. Kaznenog zakona) nije opravdana ako je zbog težine kaznenog djela i nakon proteka vremena, kažnjavanje kriminalno-politički potrebno i pravedno. To vrijedi ne samo za teške zločine prema međunarodnom pravu, kaznena djela: terorizma (članak 97. stavak 4. Kaznenog zakona), teškog ubojstva (članak 110. Kaznenog zakona), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352. Kaznenog zakona), kaznena djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu nego i za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojima je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta (članak 166. stavak 3. Kaznenog zakona). Slijedom navedenog, predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona, s teškim kaznenim djelom spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona. Sukladno ovoj izmjeni izvršena je izmjena i u članku 83. stavku 2. Kaznenog zakona koji propisuje nezastarijevanje izvršenja kazne.

Uz članak 8.

U članku 82. stavku 3. Kaznenog zakona (tijek zastare kaznenog progona) predlaže se sužavanje teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja (članak 166. Kaznenog zakona) na modalitete propisane u stavcima 1. i 2. predmetnog članka, za koja zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve, sve kao posljedica dopune članka 81. stavka 2. Kaznenog zakona, kojim se katalog kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva proširuje kaznenim djelom iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona.

Uz članak 9.

Vidi obrazloženje uz članak 7. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 10.

U članku 87. stavku 22. Kaznenog zakona (značenje izraza) predlaže se sukladno zahtjevima Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma usvojenom na 42. plenarnoj sjednici MONEYVAL-a, brisanje dijela zakonske definicije prema kojoj se imovinska korist sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjnja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela. Naime, predmetna sintagma nije propisana komparativnim definicijama imovinske koristi sadržanim u članku 2. e Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta i članku 1. p Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari, po kojima MONEYVAL, koristeći FATF-metodologiju procjenjuje usklađenost nacionalnog kaznenog materijalnog zakonodavstva, te kao takva prema mišljenju MONEYVAL-a, predstavlja dodatan teret dokaza za tužitelja u kaznenom postupku. Unatoč predloženoj izmjeni, neposredna imovinska korist ostvarena kaznenim djelom i dalje obuhvaća svako uvećanje ili sprečavanje umanjnja imovine do koje je došlo počinjenjem kaznenog djela, ali bez dodatnog tereta dokazivanja koji se sastoji u utvrđivanju visine imovine prije počinjenja kaznenog djela te posljedično njenog uvećanja odnosno sprečavanju umanjnja nakon počinjenog kaznenog djela.

U članku 87. stavku 25. Kaznenog zakona (značenje izraza) mijenja se definicija žrtve na način da se ista usklađuje s definicijom žrtve propisanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku. Naime, iz definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona razvidno je da ista obuhvaća samo tzv. „neposrednu žrtvu“, odnosno onu kojoj je protupravnom radnjom prouzročena fizička ili duševna bol, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava ili temeljnih sloboda. Ovim Prijedlogom zakona, predlagatelj osim što predlaže usklađenje definicije tzv. „neposredne žrtve“ iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona s definicijom tzv. „neposredne žrtve“ sadržanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku, isti i širi definiciju žrtve na tzv. „posredne žrtve“, odnosno one koje obuhvaćaju i bračnog i izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera te potomka, a ako njih nema, pretka, brat i sestru one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osobe koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Uz članak 11.

Članak 97. Kaznenog zakona (terorizam) izmijenjen je u skladu sa zahtjevima Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma inkriminira proizvodnju, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabavu ili uporabu eksploziva ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja te je, u tom smislu, bilo potrebno u cilju pravilne transpozicije intervenirati u članak 97. stavak 1. točku 6. Kaznenog zakona na način da se iza izraza „nuklearnog“, doda i izraz „radiološkog“.

U odnosu na novu točku 10. u stavku 1. ovog članka navodimo kako je ista posljedica transpozicije članka 3. stavka 1. točke i) Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, predmetna odredba Direktive o suzbijanju terorizma inkriminira „nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka b) ili c) te Direktive i

nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te Direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka c) te Direktive.

Predmetno znači da Direktiva o suzbijanju terorizma zahtijeva da kaznena djela nezakonitog ometanja sustava, odnosno nezakonitog ometanja podataka, kako su ta djela opisana u Direktivi o napadima na informacijske sustave pod određenim uvjetima i kada su počinjena s ciljem terorističkog djelovanja, znače ostvarenje bića kaznenog djela terorizma. Računalni sustav kritične infrastrukture, kao objekt počinjenja ovog kaznenog djela, potrebno je sagledati, odnosno tumačiti u kontekstu značenja izraza kritičnih infrastrukture iz Zakona o kritičnim infrastrukturama (Narodne novine, broj: 56/13).

U stavku 2. predlaže se sukladno članku 15. stavku 2. Direktive o suzbijanju terorizma povisiti kaznenopravno sankciju za kvalificirani oblik prijetnje i to na način da se dosadašnji posebni minimum i maksimum od šest mjeseci do pet godina kazne zatvora, zamijene kaznom zatvora u visini od jedne do osam godina zatvora.

Uz članak 12.

U članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma) predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za čije se počinjenje ili doprinos počinjenju sredstva izravno ili neizravno daju ili prikupljaju. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma od država članica zahtijeva sankcioniranje financiranja terorizma kada počinitelj daje ili prima sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se ona koristiti izravno ili neizravno za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. do 10. Direktive. Iz navedenog, razvidno je kako Direktiva o suzbijanju terorizma, kao novinu zahtijeva sankcioniranje financiranja terorističkog udruženja (članak 4. Direktive o suzbijanju terorizma), pohađanje obuke za terorizam (članak 8. Direktive o suzbijanju terorizma) i putovanje u svrhu terorizma (članak 9. Direktive o suzbijanju terorizma). S tim u svezi, predloženo je i proširenje kataloga kaznenih djela u članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma).

Uz članak 13.

U članku 100. Kaznenog zakona (novačenje za terorizam) predlaže se po uzoru na članak 6. Direktive o suzbijanju terorizma, proširenje zakonskog opisa kaznenog djela na način da počinitelj bude i onaj tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi počinjenja kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. Kaznenog zakona, obzirom da je postojećom odredbom Kaznenog zakona inkriminirano samo vrbovanje radi doprinosa u počinjenju navedenih kaznenih djela.

Uz članak 14.

U članku 101. stavak 1. Kaznenog zakona (obuka za terorizam) predlaže se, sukladno članku 7. Direktive o suzbijanju terorizma (pružanje obuke za terorizam), dopuna kaznenog djela obuke za terorizam. Naime, doprinos počinjenju kaznenog djela terorizma obuhvaća opće institute Kaznenog zakona (poticanje i pomaganje), stoga će oni koji doprinose počinjenju kaznenog djela iz članka 97. Kaznenog zakona (terorizam) odgovarati primjerice kao poticatelji ili pomagatelji. Obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 7. zahtijeva da se kao počinitelj kaznenog djela obuke za terorizam sankcionira onaj tko daje upute o izradi ili uporabi eksploziva, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o

drugim posebnim metodama ili tehnikama ne samo potencijalnom počinitelju, odnosno supočinitelju kaznenog djela terorizma već i onima koji doprinose njegovu počinjenju-poticateljima ili pomagateljima, predložena je dopuna ovog kaznenog djela.

U novi stavak 2. predlaže se transponiranje članka 8. Direktive o suzbijanju terorizma (pohađanje obuke za terorizam) na način da se inkriminira pohađanje obuke za terorizam, kada počinitelj postupa znajući da se vještine koje stječe pohađanjem obuke namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (a) do (i) Direktive.

Uz članak 15.

Članak 101. a Kaznenog zakona (putovanje u svrhu terorizma) predlaže propisivanje novog kaznenog djela sukladno članku 9. Direktive o suzbijanju terorizma (putovanje u svrhu terorizma). Naime, postupanje iz članka 9. Direktive moguće je podvesti pod postojeće kazneno djelo iz članka 103. Kaznenog zakona (pripremanje kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom), no obzirom da Direktiva traži kažnjavanje za pokušaj počinjenja predmetnog kaznenog djela, a kako isti nije moguć kod pripremnih radnji, predlaže se da se članak 9. Direktive transponira kroz novi članak 101.a Kaznenog zakona, kao samostalno kazneno djelo.

Uz članak 16.

U članku 107. stavku 5. Kaznenog zakona (trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima) predlaže se sukladno članku 9. stavku 2. Konvencije izmijeniti visinu propisane sankcije na način da se umjesto posebnog maksimum do tri godine zatvora, kao sankcija propiše kazna zatvora u visini od šest mjeseci do pet godina. Na ovaj način sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona osigurati će se kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona kojeg zahtijeva članak 9. stavak 2. Konvencije. Iako je predlagatelj mogao implementirati članak 9. stavak 2. Konvencije kroz izričito propisivanje kažnjavanja za pokušaj protupravnog postupanja iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona, predložena izmjena visine kazne u smislu jačeg ostvarenja generalno preventivnih učinaka kažnjavanja, ukazala se svrsishodnijom. Obzirom na opisanu izmjenu u stavku 5. ovog članka, bilo je potrebno samostalno propisati kaznu u stavku 6. istoga, budući da se ista već ukazuje odgovarajućom za oblik kaznenog djela koji je u njemu sadržan.

Uz članak 17.

U članku 158. Kaznenog zakona (spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlažu se izmjene visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1., 2., 4. i 6. ovoga članka. Tako predlagatelj u odnosu na članak 158. stavak 1. Kaznenog zakona predlaže propisivanje sankcije u visini od tri do dvanaest godina zatvora, dok za protupravno i skrivljeno postupanje iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od jedne do osam godina zatvora. U odnosu na kazneno djelo iz stavka 4. predlaže se propisivanje posebnog minimuma i maksimuma od jedne do osam godina zatvora, odnosno šest mjeseci do pet godina, kada je počinitelj, ovisno o tome da li se radi o modalitetima počinjenja iz stavka 1. ili 2. ovog kaznenog djela u otklonjivoj zabludi glede dobi žrtve. U stavku 6. kao kvalificiranom obliku modaliteta temeljnog kaznenog djela spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz stavka 2. ovog članka predlaže se povisivanje

posebnog maksimuma do deset godina zatvora, dok se propisani minimum od jedne godine zatvora ne bi mijenjao.

Uz članak 18.

U članku 159. Kaznenog zakona (spolna zlouporaba djeteta starijeg od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka u visini od jedne do osam godina zatvora.

Uz članak 19.

U članku 160. Kaznenog zakona (zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za temeljni oblik počinjenja ovog kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka predlaže propisivanje posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora, dok za kvalificirani oblik ovog kaznenog djela iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora. Kao posljedica predložene sankcije iz stavka 2. ovoga članka, predlaže se u stavku 3. brisanje kažnjavanja za pokušaj protupravnog postupanja iz članka 160. stavka 2. Kaznenog zakona koje je već kažnjivo prema odredbi članka 34. stavka 1. Kaznenog zakona koji propisuje kažnjavanje za pokušaj ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža.

Uz članak 20.

U članku 161. Kaznenog zakona (mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka predlaže propisivanje kazne od šest mjeseci do pet godina zatvora, dok za pripremne radnje propisane u stavku 2. predlaže propisivanje posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora. Kao posljedica predložene visine sankcije iz stavka 1. ovoga članka, predlaže se brisanje stavka 3. koji propisuje kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka. Navedeno iz razloga što je pokušaj kaznenog djela iz članka 161. stavka 1. Kaznenog zakona već kažnjiv prema odredbi članka 34. stavka 1. Kaznenog zakona, koji propisuje kažnjavanje za pokušaj ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža.

Uz članak 21.

U članku 162. Kaznenog zakona (podvođenje djeteta) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1., 2. i 4. ovoga članka. Tako predlagatelj u odnosu na članak 162. stavak 1. Kaznenog zakona predlaže propisivanje sankcije u visini od tri do dvanaest godina zatvora, dok za protupravno i skrivljeno postupanje iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od jedne do osam godina zatvora, kao i za oglašavanje dječje prostitucije iz stavka 4. ovoga članka.

Uz članak 22.

U članku 163. Kaznenog zakona (iskorištavanje djece za pornografiju) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za

inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka, za koju predlagatelj predlaže povisiti posebni maksimum do deset godina zatvora dok se propisani minimum od jedne godine zatvora ne bi mijenjao.

Uz članak 23.

U članku 164. Kaznenog zakona (iskorištavanje djece za pornografske predstave) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za kazneno djelo iz stavka 1. uz zadržavanje propisanog minimuma u visini od jedne godine zatvora, predlaže izmjenu posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok za inkriminaciju iz stavka 2. uz zadržavanje propisanog minimuma od jedne godine zatvora, predlaže pooštrenje posebnog maksimuma u visini do dvanaest godina zatvora.

Uz članak 24.

U članku 165. Kaznenog zakona (upoznavanje djece s pornografijom) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne propisane u stavku 1. ovoga članka kroz propisivanje posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora.

Uz članak 25.

U članku 166. Kaznenog zakona (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) kao posljedica daljnjeg usklađenja Kaznenog zakona s člankom 28. Konvencije o zaštiti djece od seksualnog iskorištavanja i zlostavljanja (2007, CETS No.201) proširen je katalog kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka s kaznenim djelom iz članka 164. stavka 2. ovoga članka (iskorištavanje djece za pornografske predstave), dok je kazneno djelo iz članka 164. stavka 3. (iskorištavanje djece za pornografske predstave), dopunilo katalog kaznenih djela propisanih stavkom 2. ovoga članka.

Uz članak 26.

U članku 200. Kaznenog zakona mijenja se naslov članka na način da isti glasi: „Uništavanje zaštićenih dijelova prirode“, radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode (Narodne novine, broj 80/13, 15/18- u daljnjem tekstu: Zakon o zaštiti prirode) koji pojam zaštićena prirodna vrijednost zamjenjuje pojmom zaštićeni dio prirode definiranim u članku 111. predmetnog Zakona. Nadalje, kazneno djelo iz članka 200. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. f Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, navedeni članak predmetne Direktive kao objekt zaštite propisuje zaštićene vrste divlje flore i faune na način kako su definirane člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava koji je blanketna dispozicija, s obzirom da zaštićene divlje životinjske i biljne vrste definira kroz Prilog IV. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10.6.2013) -dalje u tekstu: Direktiva Vijeća 2013/17/EU i Prilog I. Direktive Vijeća 79/409/EEZ od 02. travnja 1979. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU. Navedeni su Prilozi Zakonom o zaštiti prirode (Narodne novine, broj 80/13, 15/18 u daljnjem tekstu: Zakon o zaštiti prirode) i člankom 2.

Pravilnika o strogo zaštićenim vrstama (Narodne novine, broj: 144/2013, 73/2016 u daljnjem tekstu: Pravilnik) preneseni u pravi poredak Republike Hrvatske, kao strogo zaštićene vrste. Kako je članak 3. f Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava u svezi s člankom 2. (b), transponiran u članak 200. Kaznenog zakona, koji kao objekt zaštite od protupravnog usmrćenja, uništenja, posjedovanja, hvatanja ili uzimanja propisuje zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva, a koje su Pravilnikom propisane kao strogo zaštićene vrste, bilo je potrebno intervenirati u članak 200. stavak 1. Kaznenog zakona na način da se propisani objekt zaštite zamijeni strogo zaštićenim vrstama, kao novim zaštitnim objektom. Posljedično izmjenama iz stavka 1. članka 200. Kaznenog zakona u stavku 2. istoga članka propisano je kao kvalificirani oblik počinjenja kaznenog djela značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili njihovo istrebljenje, dok je članak 200. stavak 3. Kaznenog zakona terminološki usklađen s predloženim izmjenama iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 27.

Članak 201. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. h Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, predmetni članak navedene Direktive sankcionira svako ponašanje koje uzrokuje značajno narušavanje staništa unutar zaštićenog područja kako je definirano člankom 2. c Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Stanište unutar zaštićenog područja kako je definirano člankom 2. c Direktive (posebno zaštićeno područje u skladu s člankom 4. stavkom 1. ili stavkom 2. Direktive 79/409/EEZ, ili svako prirodno stanište ili stanište vrsta za koje je neko područje označeno kao posebno područje zaštite u skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 92/43/EEZ), u smislu članka 54. Zakona o zaštiti prirode je područje ekološke mreže. Područja ekološke mreže definirana su Prilogom III. Uredbe o ekološkoj mreži (Narodne novine, broj 124/13 i 105/15 u daljnjem tekstu: Uredba o ekološkoj mreži) i to kao Područja očuvanja značajna za ptice (POP) i Područja očuvanja značajna za vrste i stanišne tipove (POVS). U Prilogu III. Uredbe o ekološkoj mreži uz svako područje ekološke mreže navodi se popis ciljnih vrsta i ciljnih stanišnih tipova radi kojih su područja proglašena, a prioritetne vrste i stanišni tipovi posebno su označeni oznakom: „*“ jer se radi o vrstama, odnosno stanišnim tipovima od posebnog interesa za očuvanje na razini Europske unije.

Kako je članak 3. h Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava transponiran člankom 201. Kaznenog zakona koji kao objekt zaštite od protupravnog uništenja ili znatnog propadanja propisuje staništa u zaštićenom području prirode ili ekološki značajna područja koji su, u slučaju zaštićenog područja obuhvaćeni područjima ekološke mreže iz Uredbe o ekološkoj mreži, dok ekološki značajna područja više nisu predmet Zakona o zaštiti prirode i Uredbe o ekološkoj mreži, bilo je potrebno intervenirati u postojeći članak 201. stavak 3. Kaznenog zakona na način da se propisani objekti zaštite zamijene staništem ciljnih vrsta područja ekološke mreže i ciljnim stanišnim tipovima područja ekološke mreže, kao novim zaštitnim objektom te je taj stavak postao stavak 1. članka 201. Posljedično ovim izmjenama u stavku 2. istoga članka propisano je kao kvalificirani oblik počinjenja kaznenog djela uništenje ili znatno pogoršanje prioritetne vrste ili stanišnog tipa područja ekološke mreže.

Nadalje, obzirom da Zakon o zaštiti prirode i Pravilnik navode strogo zaštićene vrste, a u članak 201. stavak 1. Kaznenog zakona kao objekt zaštite od protupravnog uništenja ili znatnog propadanja propisuje staništa zaštićene svojte biljaka, životinja i gljiva, bilo je potrebno navedeni stavak, kao i kvalificirani oblik predmetnog kaznenog djela iz stavka 2. brisati, te propisati novu odredbu kroz stavak 3. članka 201. Kaznenog zakona kojom se kažnjava protupravno uništenje ili oštećenje područja razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezda strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.

Uz članak 28.

Članak 202. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. g Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, predmetni članak navedene Direktive kao objekt zaštite propisuje zaštićene divlje životinjske i biljne vrste na način kako su definirane člankom 2. (b) ii. Direktive, koji je blanketna dispozicija, s obzirom da zaštićene divlje životinjske i biljne vrste definira kroz Priloge A i B Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine tim vrstama (SL L 61, 3.3.1997.), dalje u tekstu: Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97. Navedeni se Prilozi Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 ne prenose u pravi poredak Republike Hrvatske, a provedba predmetne Uredbe u Republici Hrvatskoj osigurana je Zakonom o prekograničnom prometu i trgovini divljim vrstama (Narodne novine, broj 94/13). Kako je članak 3. g Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava u svezi s člankom 2. (b) ii., transponiran u članak 202. Kaznenog zakona, koji kao objekt zaštite od protupravnog trgovanja, uvoza, izvoza ili prijevoza propisuje zaštićene svoje životinje, biljaka ili gljiva, a u stavku 2. kao kvalificirani oblik propisuje počinjenje kaznenog djela prema strogo zaštićenoj divljoj svojoj životinji, biljaka ili gljiva, bilo je potrebno intervenirati u članak 200. Kaznenog zakona na način da se stavak 1. i 2. spoje u jedan stavak, a propisani objekt zaštite zamijeni divljim vrstama, kao novim zaštitnim objektom koji obuhvaća divlje životinjske i biljne vrste definirane kroz Prilog A i B Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 te strogo zaštićene divlje vrste definirane kroz Zakon o zaštiti prirode. Posljedično izmjenama iz stavka 1. članka 200. Kaznenog zakona članak 200. stavak 3. Kaznenog zakona terminološki je usklađen s predloženim izmjenama iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 29.

U članku 214. stavku 5. Kaznenog zakona (teška kaznena djela protiv okoliša) kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona predlaže se izmjena navedenog stavka na način da se u odnosu na kazneno djelo iz članka 202. Konačnog prijedloga Zakona, stavak 2. briše, obzirom da isti propisuje kažnjavanje za nehaj, a protupravna postupanja opisana u članku 214. stavku 5. Kaznenog zakona pretpostavljaju namjeru kao oblik krivnje.

Stavak 7. također je izmijenjen kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona i to na način da je u odnosu na kazneno djelo iz članka 202. Konačnog prijedloga Zakona, stavak 3. zamijenjen stavkom 2., koji kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona propisuje kažnjavanje za nehaj.

Uz članak 30.

U članku 227. stavku 4. Kaznenog zakona (izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu) predlaže se izmjena visine kazne na način da se propisani maksimum do dvanaest godina zatvora za inkriminaciju iz stavka 1. ovoga članka s kvalificiranom, težom posljedicom (smrt jedne ili više osoba) pooštri kaznom zatvora u visini do petnaest godina. Predložena izmjena mjere kazne izjednačava se s mjerom kazne propisanom u članku 225. stavku 4. Kaznenog zakona (ugrožavanje posebnih vrsta prometa) kada počinitelj inkriminacijom iz članka 225. stavka 1. Kaznenog zakona (kršeći propise o sigurnosti zračnog, brodskog, željezničkog prometa ili prometa žičarom) prouzroči smrt jedne ili više osoba. Izmjena visine posebnog maksimuma iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona, rezultat će sukladno članku 19. c stavku 1. točki a Zakona o kaznenom postupku

nadležnošću županijskog suda za suđenje u prvom stupnju za kazneno djelo iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona.

Uz članak 31.

U članku 265. stavku 1. Kaznenog zakona (pranje novca) proširen je zakonski opis kaznenog djela sukladno članku 9. stavku 1. točki a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta kroz propisivanje lažnog prikazivanja, kao novog modaliteta počinjenja kaznenog djela pranja novca. Osim opisane dopune, daljnjom implementacijom članka 9. stavka 1. točke a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točke a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta u članak 265. stavak 1. Kaznenog zakona uvedena je nova inkriminacija kaznenog djela pranja novca prema kojoj jedan od mogućih počinitelja predmetnog kaznenog djela može biti i pomagač koji počinitelju ili sudioniku predikatnog kaznenog djela pomaže izbjeći pravne posljedice njihovog djela i to kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

Stavak 2. proširen je „lažnim prikazivanjem“, kao novim modalitetom počinjenja kaznenog djela pranja novca sukladno članku 9. stavku 1. točki b) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (II) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta .

Stavak 3. ostao je neizmijenjen u odnosu na tekst važećeg članka 265. Kaznenog zakona.

Stavkom 4. sankcionira se pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. na način da se kažnjava onaj tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na neki drugi način olakša počinjenje kaznenog djela.

Stavci 5. 6. i 7. po svom sadržaju odgovaraju stavcima 4., 5. i 6. u važećem tekstu uz izmjenu pozivanja na pojedine stavke ovoga članka kao posljedica izmjene numeracije stavaka (zbog dodavanja novog stavka 4.).

U odnosu na stavak 8., koji propisuje mogućnost fakultativnog oslobođenja od kazne za počinitelja kaznenog djela pranja novca koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist, u postojeću zakonsku odredbu predlaže se dodavanje pojma „bitno“, kako bi se naglasilo da nije svaki doprinos otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist razlog za moguće fakultativno oslobođenje od kazne.

Stavkom 9. propisuje se oduzimanje imovinske koristi, predmeta i sredstava koji su nastali počinjenjem kaznenog djela pranja novca ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela pranja novca te utvrđenje prava ništetnim.

Uz članak 32.

U članku 266. stavku 1. Kaznenog zakona (neovlašteni pristup) dopunjuje se sukladno članku 3. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz

inkriminiranje neovlaštenog pristupa dijelu računalnog sustava. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 33.

Članak 268. stavak 1. Kaznenog zakona (oštećenje računalnih podataka) mijenja se na način da se kao novi modaliteti počinjenja kaznenog djela propišu prikrivanje ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, uz istovremeno brisanje postojećih modaliteta počinjenja ovog kaznenog djela kojima se sankcionira činjenje neuporabljivim ili nedostupnim ili prikazivanje nedostupnim tuđih računalnih podataka ili programa. Predmetna izmjena posljedica je daljnjeg usklađenja kaznenog zakonodavstva sa zahtjevima iz članka 5. Direktive o napadima na informacijske sustave, a na potrebu kojih je ukazala Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 34.

U članku 272. stavcima 1. i 2. Kaznenog zakona (zlouporaba naprava) dopunjuje se sukladno članku 7. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz inkriminiranje distribuiranja kao novog modaliteta počinjenja djela. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 35.

Člankom 315.a Kaznenog zakona uvodi se novo kazneno djelo prisila prema zdravstvenom radniku. Kroz stavak 1. predmetnog kaznenog djela inkriminira se sprječavanje silom ili prijetnjom na izravnu uporabu sile doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

U stavku 2. kao kvalifikatorna okolnost propisuje se dovođenje u opasnost života ili tijela doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili nanošenje tjelesne ozljede ili uporaba oružja ili opasnog oruđa.

U stavku 3. propisuju se mogućnost oslobođenja od kazne počinitelja ovog kaznenog djela kada je isti bio izazvan protuzakonitim, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika.

Uz članak 36.

Članak 386. Kaznenog zakona revidiran je na način da se u istom kronološki navedeni pravni akti Europske unije koji su na snazi, a koji su do četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona bili transponirani u isti, uz ispravne nazive pravnih akata kako su objavljeni u Službenom listu Europske unije s brojem Službenog lista. Također, u predmetnom članku su radi usklađenja koje je izvršeno ovim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, u popis pravnih akata Europske unije dodane i Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP i Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvaćen u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona zmijenio ili dodao sljedeće:

- u članku 1. kojim se mijenja članak 12. Kaznenog zakona, stavak 2. briše se kao posljedica propisivanja novog članka 18. a Kaznenog zakona
- u članku 2. propisuje se novi članak 18. a Kaznenog zakona kojim se reguliraju posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena
- u članku 5. kojim se mijenja članak 76. stavak 1. Kaznenog zakona propisuje se u odnosu na kaznena djela iz Glave XVI. Kaznenog zakona (kaznena djela protiv spolne slobode) ili XVII. Kaznenog zakona (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djece) izricanje sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora neovisno o visini izrečene kazne, uz zadržavanje njenog provođenja samo nad osobama koje nisu bile puštene na uvjetni otpust. Izmjenom stavka 2. ovoga članka predloženo je produljenje vremena provjeravanja na tri godine odnosno pet godina za kaznena djela iz gore navedenih Glava Kaznenog zakona
- u članku 6. izmijenjen je članak 79. stavak 2. Kaznenog zakona brisanjem zakonskih uvjeta za fakultativno oduzimanje predmeta. Posljedično je izmijenjen i stavak 3. predmetnog članka koji propisuje mogućnost oduzimanja predmeta kada počinitelj protupravne radnje nije kriv
- u članku 7. dopunjen je članak 81. stavak 2. Kaznenog zakona s teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta u kojem je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona
- u članku 8. predlaže se izmjena članka 82. stavka 3. Kaznenog zakona suženjem teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. na modalitete iz stavka 1. i 2. predmetnog članka za koja zastara kaznenog počinje teći od punoljetnosti žrtve.,

- u članku 9. dopunjen je članak 83. stavak 2. Kaznenog zakona s teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona

- u članku 10. izmijenjen je članak 87. stavak 22. Kaznenog zakona brisanjem svakog uvećanja ili sprečavanja umanjivanja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela iz definicije imovinske koristi

- u članku 13. izmijenjen je članak 100. Kaznenog zakona na način da se doprinos u počinjenju kaznenog djela novačenja za terorizam odnosi samo na kazneno djelo iz članka 97. Kaznenog zakona, dok se modalitet počinjenja odnosi na katalog ostalih kaznenih djela propisanih člankom 100. Kaznenog zakona

- u članku 14. izmijenjen je članak 101. Kaznenog zakona na način da se doprinos u počinjenju kaznenog djela obuke za terorizam odnosi samo na kazneno djelo iz članka 97. Kaznenog zakona, dok se modalitet počinjenja odnosi na katalog ostalih kaznenih djela propisanih člankom 101. Kaznenog zakona

- u članku 16. izmijenjen je članak 107. stavak 5. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora. Kao posljedica izmjene visine sankcije iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona, izmijenjen je članak 107. stavak 6. Kaznenog zakona na način da isti samostalno propisuje sankciju u visini do tri godine zatvora

- u članku 17. izmijenjen je članak 158. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od tri do dvanaest godina zatvora. Također, propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora izmijenjen je stavak 2. predmetnog članka, što je za posljedicu imalo i izmjenu visine posebnog maksimuma u stavku 6. u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan. Također, predložena je i izmjena visine sankcije iz stavka 4. ovoga članka kroz propisivanje posebnog minimuma odnosno maksimuma od jedne do osam godina zatvora, odnosno šest mjeseci do pet godina ovisno o tome da li se radi o modalitetu počinjenja iz stavka 1. ili stavka 2. ovoga članka, kada se počinitelj nalazi u otklonljivoj zabludi glede dobi djeteta

- u članku 18. izmijenjen je članak 159. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora

- u članku 19. izmijenjen je članak 160. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora, odnosno propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma od šest mjeseci do pet godina zatvora za stavak 2. predmetnog članka. Kao posljedica izmjene visine kazne u stavku 2., predlaže se u stavku 3. brisanje kažnjavanja za pokušaj iz stavka 2., budući da je isti već kažnjiv sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona, koji propisuje da je pokušaj kažnjiv ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina

- u članku 20. izmijenjen je članak 161. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora, odnosno propisivanjem posebnog maksimuma do tri godine zatvora za stavak 2. predmetnog članka. Kao posljedica izmjene visine kazne u stavku 1., predlaže se brisanje stavka 3. ovoga članka

koji propisuje kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1., budući da je pokušaj već kažnjiv sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona

- u članku 21. izmijenjen je članak 162. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od tri do dvanaest godina zatvora, odnosno propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora za stavke 2. i 4. predmetnog članka

- u članku 22. izmijenjen je članak 163. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan

- u članku 23. izmijenjen je članak 164. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan. U odnosu na stavak 2. predložen je posebni maksimum u visini do dvanaest godina zatvora, dok posebni minimum u visini do jedne godine zatvora nije mijenjan

- u članku 24. izmijenjen je članak 165. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora

- u članku 25. izmijenjen je članak 166. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma od najmanje tri godine zatvora. Također, proširen je katalog kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka s kaznenim djelom iz članka 164. stavka 2. ovoga članka, dok je kazneno djelo iz članka 164. stavka 3. dopunilo katalog kaznenih djela propisanih u članku 166. stavku 2. Kaznenog zakona

- u članku 26. izmijenjen je naslov iznad članka 200. Kaznenog zakona radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode, kao posebnim propisom na koji upućuje blanketna dispozicija iz članka 200. stavka 1. Kaznenog zakona. Također, izmijenjen je i članak 200. stavci 1., 2. i 4. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. f u svezi s člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava

- u članku 27. izmijenjeno je kazneno djelo iz članka 201. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. h u svezi s člankom 2. (c) Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava

- u članku 28. izmijenjen je naslov iznad članka 202. Kaznenog zakona radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode, kao posebnim propisom na koji upućuje blanketna dispozicija iz članka 202. stavka 1. Kaznenog zakona. Također, izmijenjeni su članak 202. stavci 1. i 2. Kaznenog zakona radi njihova daljnjeg usklađenja s člankom 3. g u svezi s člankom 2. (b) ii. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava

- u članku 29. izmijenjen je članak 214. stavci 5. i 7. Kaznenog zakona, kao posljedica izmjena opisanih u članku 29. Konačnog prijedloga Zakona

- u članku 30. izmijenjen je članak 227. stavak 4. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do petnaest godina zatvora, dok propisani minimum od tri godine zatvora nije mijenjan.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Nije prihvaćen prijedlog zastupnice sa sjednice Hrvatskoga sabora (dr. sc. Ines Strenja-Linić), za dopunu članka 55. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) kroz propisivanje formalne prepreke njegova izricanja osobama osuđenim za kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz Glave sedamnaest (XVII) Kaznenog zakona. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) ograničene su pretpostavke za izricanje rada za opće dobro iz članka 55. Kaznenog zakona i to na način da se rad za opće dobro može izreći kao modifikacija za izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Daljnje ograničenje propisano je u stavku 2. predmetnog članka kroz onemogućavanje izricanja rada za opće dobro već osuđenim osoba na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje daljnjih zakonskih ograničenja u izricanju rada za opće dobro u odnosu na pojedina kaznena djela ili grupe kaznenih djela ne ukazuje se opravdanim jer se na taj način suzuje prostor individualizacije sankcioniranja prema konkretnim okolnostima i težini počinjenog kaznenog djela, a upravo ta mogućnost individualizacije kazne je nužna za ostvarenje ciljeva kažnjavanja i nalazi se u samim temeljima modernog funkcioniranja kaznenog pravosuda.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

**Posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području
Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu**

Članak 12.

(1) Kad je u slučaju primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske prema odredbama članka 10. i članka 11. ovoga Zakona kazneni postupak pravomoćno dovršen u stranoj državi, kazneni postupak u Republici Hrvatskoj pokrenut će se po odobrenju glavnog državnog odvjetnika.

(2) Kazneni postupak radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske prema odredbama članka 10. i članka 11. ovoga Zakona neće se pokrenuti protiv počinitelja kaznenog djela koje je, osim na području Republike Hrvatske, počinjeno i na području države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena ako je u njoj za to djelo kazneni postupak pravomoćno dovršen.

Rad za opće dobro

Članak 55.

(1) Sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih iznosa ili kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine zamijeniti radom za opće dobro.

(2) Rad za opće dobro ne može se izreći već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci.

(3) Kada sud novčanu kaznu zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dnevni iznos s dva sata rada, a kad kaznu zatvora zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dan zatvora s dva sata rada.

(4) Sud može počinitelju uz rad za opće dobro odrediti zaštitni nadzor iz članka 64. ovoga Zakona, čije trajanje ne može biti duže od vremena u kojem počinitelj mora izvršiti rad za opće dobro.

(5) Rad za opće dobro izvršit će se samo uz pristanak osuđenika.

(6) Osuđenik će, nakon što nadležnom tijelu za probaciju dađe pristanak, rad za opće dobro izvršiti u roku koji to tijelo odredi, vodeći računa o njegovim mogućnostima s obzirom na njegove osobne prilike i zaposlenje. Ovaj rok ne može biti kraći od jednog mjeseca niti dulji od dvije godine računajući od početka izvršavanja rada za opće dobro. Sadržaj rada za opće dobro određuje nadležno tijelo za probaciju u dogovoru s osuđenikom vodeći računa o njegovim sposobnostima.

(7) Ako se osuđenik u roku od osam dana od dana za koji je pozvan ne javi nadležnom tijelu za probaciju ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao sudu ili ne da

pristanak, nadležno tijelo za probaciju će o tome obavijestiti nadležnog suca izvršenja ako je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, a sud ako je novčana kazna zamijenjena radom za opće dobro.

(8) Ako osuđenik svojom krivnjom ne izvršava rad za opće dobro, sud će odmah donijeti odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne u neizvršenom dijelu ili u cijelosti. Ako osuđenik ne izvrši rad za opće dobro bez svoje krivnje, nadležno tijelo za probaciju produžiti će rok iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Ako osuđenik ustrajno izbjegava provođenje zaštitnog nadzora iz članka 64. ovoga Zakona ili bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje prvotno izrečene kazne. Ako se utvrdi da je počinitelj zbog opravdanih razloga izbjegavao zaštitni nadzor, sud ga može osloboditi zaštitnog nadzora, ili mu može produljiti rok za izvršenje zaštitnog nadzora.

(10) Rad za opće dobro izvršava se bez naknade.

Djelomična uvjetna osuda

Članak 57.

(1) Sud može počinitelju koji je osuđen na novčanu kaznu ili kaznu zatvora u trajanju većem od jedne, a manjem od tri godine, izreći uvjetnu osudu za samo dio kazne ako ocijeni da postoji visok stupanj vjerojatnosti da i bez izvršenja cijele kazne neće ubuduće činiti kaznena djela.

(2) Neuvjetovani dio kazne zatvora mora iznositi najmanje šest mjeseci, a najviše jednu polovinu izrečene kazne.

(3) Neuvjetovani dio novčane kazne ne može iznositi manje od jedne petine ni više od jedne polovine izrečene kazne.

(4) Na neuvjetovani dio kazne zatvora ne mogu se primijeniti odredbe o uvjetnom otpustu.

(5) Na uvjetovani dio kazne shodno se primjenjuju odredbe iz članka 56., članka 58., članka 62., članka 63. i članka 64. ovoga Zakona.

Zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora

Članak 76.

(1) Ako je počinitelju izrečena kazna zatvora u trajanju od pet ili više godina za namjerno kazneno djelo ili u trajanju od dvije ili više godina za namjerno kazneno djelo s obilježjem nasilja ili za drugo kazneno djelo iz Glave XVI. ili XVII. ovoga Zakona i ako je kazna u potpunosti izdržana jer osuđeniku nije odobren uvjetni otpust, nad njime će se odmah po izlasku iz zatvora započeti provoditi zaštitni nadzor sukladno članku 64. ovoga Zakona i posebne obveze iz članka 62. stavka 2. točke 7. do 13. ako su mu izrečene uz zaštitni nadzor.

(2) Vrijeme provjeravanja traje jednu godinu osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta kada vrijeme provjeravanja traje tri godine.

(3) Sud prilikom donošenja presude može odrediti da se zaštitni nadzor ne provodi ako ima razloga vjerovati da osoba neće počiniti novo kazneno djelo i bez njegova provođenja.

Oduzimanje predmeta

Članak 79.

(1) Predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela oduzet će se.

(2) Predmeti i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela oduzet će se ako postoji opasnost da će se ponovno uporabiti za počinjenje kaznenog djela ili je njihovo oduzimanje potrebno radi zaštite opće sigurnosti, javnog poretka ili zbog moralnih razloga.

(3) Ako su ispunjene pretpostavke iz stavka 1. ili 2. ovoga članka, sud može oduzeti predmete i sredstva i kada počinitelj protupravne radnje nije kriv.

(4) Oduzeti predmeti i sredstva postaju vlasništvo Republike Hrvatske. To ne utječe na pravo trećih osoba za naknadu štete prema počinitelju zbog oduzetog predmeta ili sredstva. Vlasnik oduzetog predmeta ili sredstva koji nije počinitelj djela ima pravo na povrat predmeta i sredstva ili naknadu njihove tržišne vrijednosti iz državnog proračuna, osim ako je najmanje krajnjom nepažnjom pridonio da predmet ili sredstvo bude namijenjeno ili uporabljeno za počinjenje kaznenog djela ili da nastane njegovim počinjenjem ili ako je pribavio predmet ili sredstvo znajući za okolnosti koje omogućuju njegovo oduzimanje.

(5) Kada je zakonom za određeno kazneno djelo propisano oduzimanje predmeta ili sredstva, vlasnik nema pravo na naknadu iz državnog proračuna, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(6) Sud može naložiti uništenje oduzetog predmeta ili sredstva.

Zastara kaznenog progona

Članak 81.

(1) Kazneni progon zastarijeva nakon:

- 40 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna dugotrajnog zatvora i kazna zatvora u trajanju dužem od 15 godina,
- 25 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 10 godina,
- 20 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 5 godina,
- 15 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 3 godine,
- 10 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od jedne godine i
- 6 godina za ostala kaznena djela.

(2) Kazneni progon ne zastarijeva za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločin agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

(3) Ako je prije proteka rokova iz stavka 1. ovoga članka donesena prvostupanjska presuda, zastara kaznenog progona produljuje se za dvije godine.

Tijek zastare kaznenog progona

Članak 82.

(1) Zastara kaznenog progona počinje teći danom kad je kazneno djelo počinjeno. Ako posljedica koja je obilježje kaznenog djela nastupi kasnije, zastara počinje teći od tog trenutka.

(2) Zastara kaznenog progona ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu kazneni progon ne može poduzeti ili se ne može nastaviti.

(3) Za kaznena djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 110., članka 111., članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 2., članka 115., članka 116. stavka 3., članka 118., članka 119., članka 154., članka 155. stavka 2., članka 156., članka 158., članka 159., članka 160., članka 162., članka 163., članka 164., članka 166., članka 169., članka 170., članka 171., članka 176. i članka 177. ovoga Zakona počinjenih na štetu djeteta, zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve.

Zastara izvršenja kazne

Članak 83.

(1) Izrečena se kazna zbog zastare ne može izvršiti kad od pravomoćne presude protekne:

- 40 godina od izrečene kazne dugotrajnog zatvora,
- 25 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od deset godina,
- 20 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od pet godina,
- 15 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od tri godine,
- 10 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od jedne godine,
- 6 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju do jedne godine, novčane kazne kao glavne ili sporedne kazne.

(2) Ne zastarijeva izvršenje kazni izrečenih za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločina agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

Članak 87.

(1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.

(2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.

(3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar i javni bilježnik. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.

(4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.

(5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrat će se i vojna osoba.

(6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.

(8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.

(9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

(10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

(11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.

(12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikrivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlouporabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.

(13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.

(14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.

(15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.

(17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.

(18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.

(19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist od kaznenog djela koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je dobivena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba kojoj su protupravnom radnjom prouzročene fizičke ili duševne boli, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1.000,00 kuna.

Terorizam

Članak 97.

(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:

1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt,
 2. napade na tijelo drugoga,
 3. otmicu ili uzimanje talaca,
 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,
 5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,
 6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja,
 7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,
 8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili
 9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,
- kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Financiranje terorizma

Članak 98.

(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 101., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.

(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.

Novačenje za terorizam

Članak 100.

Tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi njegovog doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Obuka za terorizam

Članak 101.

Tko daje upute o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima

Članak 107.

(1) Tko nabavi, posjeduje, prevozi, prenosi, čuva, primi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili morao i mogao znati da potiču od osobe koja je žrtva trgovine ljudima radi uzimanja dijelova tijela iz članka 106. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko uporabom sile ili prijetnje, obmanom, prijevarom, otmicom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa ovisnosti nabavi, posjeduje, prevozi, prenosi, čuva ili primi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak, fetus ili mrtvo tijelo radi uzimanja dijelova tijela, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Tko dajući novčanu naknadu ili drugu usporedivu korist nabavi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak, fetus ili mrtvo tijelo, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Kaznom iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se tko radi zarade navede drugog ili mu pomogne dati vlastiti organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus za novčanu naknadu ili drugu korist.

(5) Tko izvadi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili je morao i mogao znati da je za njega darivatelj dobio novčanu naknadu ili drugu korist, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(6) Kaznom iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se tko oglašava potrebu ili dostupnost ljudskog organa, tkiva, stanice, zametka, fetusa ili mrtvog tijela radi ponude ili traženja novčane naknade ili druge koristi.

Spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina

Članak 158.

(1) Tko izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju s djetetom mlađim od petnaest godina, ili ga navede da izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju s trećom osobom ili da nad samim sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko nad djetetom mlađim od petnaest godina izvrši bludnu radnju, ili ga navede da izvrši bludnu radnju s drugom osobom ili da nad samim sobom izvrši bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako razlika u dobi između osoba koje vrše spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju ili bludnu radnju nije veća od tri godine.

(4) Počinitelj koji je bio u otklonljivoj zabludi da dijete iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina, a ako je bio u otklonljivoj zabludi da dijete iz stavka 2. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(5) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(6) Tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina

Spolna zlouporaba djeteta starijeg od petnaest godina

Članak 159.

(1) Tko s djetetom koje je navršilo petnaest godina koje mu je povjereno radi odgoja, učenja, čuvanja, dušebrižništva ili njege izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se srodnik po krvi ili po posvojenju u ravnoj lozi, očuh, maćeha ili izvanbračni drug ili životni partner ili neformalni životni partner roditelja djeteta koji s djetetom koje je navršilo petnaest godina izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju.

Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina

Članak 160.

(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina počini kazneno djelo iz članka 152. do članka 155., članka 158. ili članka 159. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba

Članak 161.

(1) Punoljetna osoba koja osobi mlađoj od petnaest godina, u namjeri da ona ili druga osoba nad njom poćini kazneno djelo iz ćlanka 158. ovoga Zakona, putem informacijsko komunikacijskih tehnologija ili na drugi naćin predloži susret s njom ili drugom osobom i koja poduzme mjere da do tog susreta doće, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko prikuplja, daje ili prenosi podatke o osobi mlađoj od petnaest godina radi poćinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga ćlanka, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga ćlanka poćinitelj će se kazniti.

Podvoćenje djeteta

Članak 162.

(1) Tko radi zarade ili druge koristi dijete namamljuje, vrbuje ili potiće na pružanje spolnih usluga, ili organizira ili omogući pružanje spolnih usluga s djetetom, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko koristi spolne usluge djeteta koje je navršilo petnaest godina uz davanje bilo kakve naknade ili protućinidbe, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko osobu za koju je znao ili je morao i mogao znati da je dijete radi zarade silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na pružanje spolnih usluga, ili tko koristi spolne usluge tog djeteta uz naplatu, a znao je ili je morao i mogao znati za navedene okolnosti, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(4) Tko oglašava iskorištavanje spolnih usluga djeteta, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Iskorištavanje djece za pornografiju

Članak 163.

(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiće na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogući njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.

(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.

(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.

(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe djece u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.

Iskorištavanje djece za pornografske predstave

Članak 164.

(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Tko zarađuje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.

(5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.

Upoznavanje djece s pornografijom

Članak 165.

(1) Tko djetetu mlađem od petnaest godina proda, pokloni, prikaže ili javnim izlaganjem, posredstvom računalnog sustava, mreže ili medija za pohranu računalnih podataka ili na drugi način učini pristupačnim spise, slike, audiovizualne sadržaje ili druge predmete pornografskog sadržaja ili mu prikaže pornografsku predstavu, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Predmeti, posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal će se i uništiti.

(3) Pornografijom se u smislu ovoga članka smatra materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje osobu u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe ljudi u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.

Teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta

Članak 166.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 158. stavak 1., članka 162. stavka 1. i 2., članka 163. stavka 1. i 2. te članka 164. stavka 1. ovoga Zakona djetetu nanescena teška tjelesna ozljeda ili je narušen njegov tjelesni ili emocionalni razvoj ili je dijete ostalo trudno, ako je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz članka 158. stavka 5., članka 162. stavka 3., članka 163. stavka 3. i članka 164. stavka 2. ovoga Zakona djetetu nanescena teška tjelesna ozljeda ili je narušen njegov tjelesni ili emocionalni razvoj ili je dijete ostalo trudno, ako je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 158., članka 162., članka 163. ili članka 164. ovoga Zakona prouzročena smrt djeteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

Uništavanje zaštićenih prirodnih vrijednosti

Članak 200.

(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva ili drugu zaštićenu prirodnu vrijednost, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema strogo zaštićenoj divljoj svojti životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnoj količini pripadnika svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti i neznatno je utjecalo na očuvanje te svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti.

Uništavanje staništa

Članak 201.

(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno propadanje staništa zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva, ili uništi ili izazove znatno propadanje stanišnog tipa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema staništu, odnosno području razmnožavanja, podizanja mladih, migracije i hibernacije strogo zaštićene divlje svojte životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se tko uništi ili izazove znatno propadanje staništa u zaštićenom području prirode ili na ekološki značajnom području.

(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

Trgovanje zaštićenim prirodnim vrijednostima

Članak 202.

(1) Tko protivno propisima trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva ili drugu zaštićenu prirodnu vrijednost, njezine dijelove ili preradevine dobivene iz nje, ili bez odobrenja iznese iz Republike Hrvatske zaštićenu prirodnu vrijednost ili je ne vrati u Republiku Hrvatsku u roku određenom odobrenjem, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka učini prema strogo zaštićenoj divljoj svojti životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnoj količini pripadnika svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti i neznatno je utjecalo na očuvanje te svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti.

Teška kaznena djela protiv okoliša

Članak 214.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 1. i 2., članka 194. stavka 1. i 2., članka 196. stavka 1. i 2., članka 197. stavka 1., članka 198. stavka 1. i članka 199. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 3., članka 194. stavka 3., članka 196. stavka 3., članka 197. stavka 2. i članka 198. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 3. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(5) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 1. i 2., članka 201. stavka 1., 2. i 3. i članka 202. stavka 1. i 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Ako je kaznenim djelom iz članka 206. stavak 1., članka 207. stavka 1. i članka 208. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(7) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 3., članak 201. stavka 4., članka 202. stavka 3., članka 206. stavka 2. i članka 207. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

Izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu

Članak 227.

(1) Sudionik u cestovnom prometu koji kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu velikih razmjera, pa zbog toga prouzroči tešku tjelesnu ozljedu druge osobe ili imovinsku štetu velikih razmjera, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno iz nehaja, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

(3) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena drugoj osobi osobito teška tjelesna ozljeda, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(4) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(5) Ako je kaznenim djelom iz stavka 2. ovoga članka prouzročena drugoj osobi osobito teška tjelesna ozljeda, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina.

(6) Ako je kaznenim djelom iz stavka 2. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Pranje novca

Članak 265.

(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja njezinog nezakonitog podrijetla, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi koju je drugi ostvario kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Tko počinj djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(5) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 4. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(6) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 5. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(7) Počinitelja iz stavka 1. do 5. ovoga članka koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

Neovlašteni pristup

Članak 266.

(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu.

Oštećenje računalnih podataka

Članak 268.

(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično ošteti, izmijeni, izbriše, uništi, učini neuporabljivim ili nedostupnim ili prikaže nedostupnim tuđe računalne podatke ili programe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Zlouporaba naprava

Članak 272.

(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.

(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.

Članak 386.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2002. godine o zaštiti okoliša putem kaznenog prava,
2. Direktivom 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se predviđaju minimalni standardi o sankcijama i mjerama protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih zemalja,
3. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. godine o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji,
4. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
5. Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. godine o izmjenama i dopunama Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
6. Direktivom 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. godine o otpadu koja zamjenjuje određene direktive,
7. Seveso II direktivom 96/82/EC, 2003/105/EC o sprječavanju velikih industrijskih nesreća i ublažavanju posljedica ako se one dogode,
8. Direktivom 2002/90/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2002. godine o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
9. Direktivom 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. godine o nezakonitoj kupoprodaji dionica i manipulaciji tržištem,
10. Okvirnom odlukom Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. godine o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima,
11. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom,
12. Direktivom 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 05. travnja 2011. godine o suzbijanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava,
13. Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. godine o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima,
14. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. godine o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,

15. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. godine o suzbijanju terorizma,
16. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP o oduzimanju predmeta, sredstava i imovine stečene kaznenim djelima od 24. veljače 2005. godine,
17. Konvencijom od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),
18. Protokolom od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),
19. Drugim Protokolom od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12),
20. Konvencijom o provedbi Sporazuma iz Schengena,
21. Okvirnom odlukom Vijeća 2000/383/JHA od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura,
22. Okvirnom odlukom Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. kojom se utvrđuju minimalne odredbe u vezi sa sastavnim elementima kaznenih djela i zakonskih kazni u području nedopuštene trgovine drogama,
23. Direktivom 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijski sustav i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP,
24. Direktivom 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP,
25. Direktivom 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP,
26. Direktivom 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zloporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014).

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVLJENJE SKLADNOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNUM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2018. godinu.

Rok: IV. kvartal 2018.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 83.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članci 2., 4., 5., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19. i 21. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članci 17., 18. i 19. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 20., 21., 24., 25. i 26. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17)
- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15)
- Članak 19. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)
- Članak 21. preuzeto: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)

- Članak 22. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15)
- Članak 24. preuzeto: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/15, 33/15, 82/15, 82/16)
- Članak 19. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 68/18) (25.06.2018)

Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.)

32017L1371

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. i 12. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o proračunu (NN 87/03 NN136/12 NN 15/15)
- Članci 6. i 9. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17)
- Članak 15. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (14.01.2019)

Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008.)

32008L0099

- Članci 3. i 5. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)

Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013.)

32013L0040

2001/500/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5.7.2001.)

32001F0500

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)

32011L0093

- Članci 3., 4., 5. i 6. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr.sc. Kristian Turkalj

Državni tajnik

Kristian Turkalj

(potpis)



21. 11. 2018.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

Andreja Metelko-Zgombić

(potpis)



23. 11. 2018.

(datum i pečat)

[Handwritten signature and date]
22.11.2018

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. Direktive (EU) 2017/541 propisuje predmet uređenja ove Direktive, koji se u kasnijem dijelu razrađuje kroz njene pojedine odredbe, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge, dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p> <p>2. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 87., članak 328.</p>

<p>osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3. „teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p> <p>(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;</p>	<p>Članak 97.</p> <p>Terorizam</p> <p>(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počinij jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt, 2. napade na tijelo drugoga, 3. otmicu ili uzimanje talaca, 4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b) napadi na fizički integritet osobe;</p> <p>(c) otmica ili uzimanje talaca;</p> <p>(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;</p> <p>(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;</p> <p>(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;</p> <p>(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te</p>	<p>informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,</p> <p>5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,</p> <p>6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, radiološkog, biološkog ili kemijskog oružja,</p> <p>7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,</p> <p>8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili</p> <p>9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje</p>		
---	---	--	--

<p>direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>	<p>zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt,</p> <p>10. ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture,</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.</p> <p>(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 102.</p>

<p>kaznena djela:</p> <p>(a) vođenje terorističke skupine;</p> <p>(b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno, primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 99.

je počinjeno namjerno.			
<p>Članak 6.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>	<p>Članak 100.</p> <p>Novačenje za terorizam</p> <p>Tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi počinjenja ili njegovog doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u</p>	<p>Članak 101.</p> <p>Obuka za terorizam</p> <p>(1) Tko daje upute o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz</p>	U potpunosti preuzeto	

članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.	članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.		
<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>	<p>Članak 101.</p> <p>2.) Tko prima upute ili samostalno stječe znanja o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u</p>	<p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>Članak 101.a</p> <p>Tko putuje u svrhu počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenja kaznenog djela iz članka 101. i članka 102. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:</p> <p>(a) putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili</p> <p>(b) pripremne radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 38., članak 103.
<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista</p>	<p>Članak 98.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>	<p>neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.</p> <p>(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a) tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b) iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c) izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 229., članak 234., članak 243., članak 278., članak 279., članak 51.</p>

<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p> <p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 102.
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje kaznenog djela iz članka od 3.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 38., članak 37., članak 34.

<p>do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3., 6., 7., članka 9. stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne već najviše moguće kazne prema</p>	<p>Neovlašteni pristup</p> <p>Članak 266.</p> <p>(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili nekom njegovom dijelu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Članak 110., članak 120., članak 117., članak 118., članak 119., članak 137., članak 139., članak 215., članak 216., članak 217., članak 218., članak 219., članak 220., članak 221., članak 222., članak 223., članak 267., članak 269., članak 270., članak 271., članak 273., članak 331., članak 102., članak 47.</p>

<p>nacionalnom pravu.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.</p>	<p>će se kazniti.</p> <p>(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu. Oštećenje računalnih podataka Članak 268.</p> <p>(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, oštetiti, izmjeniti, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogućiti pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p> <p>Zlouporaba naprava Članak 272.</p> <p>(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuirati ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuirati ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom</p>		
--	---	--	--

	<p>sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona.</p> <p>kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.</p> <p>(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p> <p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <p>i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela;</p> <p>ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje;</p> <p>iii. pronađu dokaze; ili</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Članak 47., članak 48., članak 49., članak 35.</p>

iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14.			
Članak 17. Odgovornost pravnih osoba 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju: (a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe; (b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; (c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe. 2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 2., članak 3., članak 4., članak 5., članak 23.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 20., članak 291.

<p>podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b) kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p> <p>(c) počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p> <p>(d) kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e) kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela, ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p> <p>Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području druge države članice.</p> <p>2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 11., članak 12., članak 14., članak 16.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Članak 12.
		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (25.06.2018)

<p>njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavješćuje Komisiju.</p> <p>3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počinitelja s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.</p> <p>U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) država članica ona je na čijem je državnom području počinjeno kazneno djelo; (b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište; (c) država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava; (d) država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj. <p>4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili</p>			
---	--	--	--

<p>trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a</p>

skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.			
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma, kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p> <p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje pristupa takvu sadržaju.</p> <p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 75.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 261., članak 263.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10) članak/članci Članak 9.

ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Odluke 2005/671/PUP</p> <p>Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a),kaznena djela terorizma’: kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća <u>(*)</u>;</p> <p><u>(*)</u> Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88. 31.3.2017., str. 6).”;</p> <p>2. članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila</p>		<p>Nije preuzeto</p> <p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci Članak 18.</p> <p>Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99) članak/članci Članak 21.</p>

<p>njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progon kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;</p> <p>(b)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 23. propisuje obvezu država članica na poštivanje temeljnih prava iz članka 6. UEU-a. Slijedom navedenog, predmetna odredba nije predmetom ovih izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>
<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA TERORIZMA</p> <p>Članak 24.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 2., članak 43., članak 1.a</p>

<p>Pomoć i potpora žrtvama terorizma</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.</p> <p>3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama. Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:</p> <p>(a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;</p> <p>(b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15) članak/članci Članak 3., članak 6., članak 9.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12) članak/članci Točka IV.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16) članak/članci Članak 29.

<p>olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;</p> <p>(c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastruktura za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.</p> <p>5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.</p> <p>6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s</p>			
---	--	--	--

<p>člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a., članak 202., članak 43., članak 43.a</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 43.
<p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno u drugoj državi članici.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15) članak/članci Točka IV.

<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 27. Direktive (EU) 2017/541 propisana je zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP ovom Direktivom. Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona brisat će se u članku 386. točka 15.</p>
<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 28 Direktive (EU) 2017/541 propisuje transpozicijski rok. Isti nije predmetom prenošenja u Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.</p>

<p>države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obvezu podnošenja izvješća od strane Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o transpoziciji i provedbi Direktive. Isti ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

daljnjim djelovanjima.			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Članak 30. Direktive (EU) 2017/541 propisuje njeno stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Članak 31. Direktive (EU) 2017/541 propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Isti nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila o definiranju kaznenih djela i sankcija u području napada na informacijske sustave. Njezin je cilj također olakšavanje sprečavanja takvih djela i poboljšavanje suradnje između pravosudnih i drugih nadležnih tijela.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „informacijski sustav” znači uređaj ili skupina međupovezanih ili srodnih uređaja, od kojih jedan ili više njih, sukladno programu, provodi automatsku obradu računalnih podataka, te računalni podaci koji su pohranjeni, obrađeni, pronađeni ili preneseni pomoću tog uređaja ili skupine uređaja za potrebe njegovog ili njihovog funkcioniranja, uporabe, zaštite i održavanja;</p> <p>(b) „računalni podaci” znači predstavljanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku koji je prikladan za obradu u informacijskom sustavu, uključujući odgovarajući program kojim</p>			

<p>informacijski sustav provodi neku funkciju;</p> <p>(c) „pravna osoba” znači pravni subjekt koji ima status pravne osobe prema primjenjivom pravu, ali ne uključuje države ni tijela javnog prava u obnašanju državne vlasti ni javne međunarodne organizacije;</p> <p>(d) „bespravan” znači postupanje iz ove Direktive, uključujući pristup, ometanje ili presretanje, bez dopuštenja vlasnika ili drugog nositelja prava sustava ili njegova dijela, ili koje nacionalno pravo ne dopušta.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Nezakonit pristup informacijskim sustavima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da je bespravni pristup cjelokupnom informacijskom sustavu ili nekom njegovom dijelu, kada se počini s namjerom, kažnjiv kao kazneno djelo ako je počinjen kršenjem sigurnosne mjere, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima.</p>	<p>Članak 266.</p> <p>(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili nekom njegovom dijelu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p> <p>(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Nezakonito ometanje sustava</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da je ozbiljno ometanje ili prekidanje funkcioniranja informacijskog sustava unosom, prijenosom, oštećivanjem, brisanjem, uništavanjem, mijenjanjem ili prikrivanjem računalnih podataka, ili onemogućavanjem pristupa takvim podacima, kada se počini s namjerom i bespravno, kažnjivo kao kazneno djelo, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Nezakonito ometanje podataka</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da je brisanje, oštećivanje, uništavanje, mijenjanje ili prikrivanje računalnih podataka informacijskog sustava, ili onemogućavanje pristupa takvim podacima, kada se počini s namjerom i bespravno, kažnjivo kao</p>	<p>Članak 268.</p> <p>(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, oštetiti, izmjeniti, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogući pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p>	U potpunosti preuzeto	

kazneno djelo, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima.	(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.			
<p>Članak 6.</p> <p>Nezakonito presretanje</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da je presretanje, pomoću tehničkih sredstava, prijenosa računalnih podataka koji nije javan prema informacijskom sustavu, iz informacijskog sustava ili unutar njega, uključujući elektromagnetne emisije iz informacijskog sustava koji prenosi takve računalne podatke, kada se počini s namjerom i bespravno, kažnjivo kao kazneno djelo, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima.</p>				
<p>Članak 7.</p> <p>Alati koji se koriste za počinjenje kaznenih djela</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su namjerna proizvodnja, prodaja, nabava radi korištenja, uvoz, distribucija ili drugo stavljanje na raspolaganje jednog od sljedećih alata, kada</p>	<p>Zlouporaba naprava</p> <p>Članak 272.</p> <p>(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuirati ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka</p>	U potpunosti preuzeto		

<p>se počine bespravno i s namjerom da se koriste u svrhu počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 6., kažnjivi kao kazneno djelo, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima:</p> <p>(a) računalnog programa, namijenjenog ili prilagođenog ponajprije u svrhu počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 6.;</p> <p>(b) računalne lozinke, pristupnog koda ili sličnih podataka pomoću kojih se može pristupiti cijelom informacijskom sustavu ili nekom njegovom dijelu.</p>	<p>270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje, distribuira ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.</p> <p>(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Poticanje i pomaganje te pokušaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je poticanje na počinjenje ili pomaganje u počinjenju djela iz članaka od 3. do 7. kažnjivo kao kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je pokušaj počinjenja djela iz članaka 4. i 5. kažnjiv kao kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su kaznena djela iz članaka od 3. do 8. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenopravnim sankcijama.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su kaznena djela iz članaka od 3. do 7. kažnjiva maksimalnom kaznom oduzimanja slobode u trajanju od najmanje dvije godine, barem kada nije riječ o lakšim slučajevima.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su kaznena djela iz članaka 4. i 5., kada se počine s namjerom, kažnjiva maksimalnom kaznom</p>			

<p>oduzimanja slobode u trajanju od najmanje tri godine kada je značajan broj informacijskih sustava pogođen korištenjem nekog od alata iz članka 7., namijenjenog ili prilagođenog za tu svrhu.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su kaznena djela iz članaka 4. i 5. kažnjiva maksimalnom kaznom oduzimanja slobode u trajanju od najmanje pet godina kada:</p> <p>(a) su počinjena u okviru zločinačke organizacije, kako je definirana u Okvirnoj odluci 2008/841/PUP, neovisno o sankciji predviđenoj u toj okvirnoj odluci;</p> <p>(b) prouzroče ozbiljnu štetu; ili</p> <p>(c) su počinjena protiv informacijskog sustava ključne infrastrukture.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da se, kada su kaznena djela iz članaka 4. i 5. počinjena zlorabom osobnih podataka druge osobe, s ciljem zadobivanja povjerenja treće strane, i time nanoseći štetu legitimnom vlasniku identiteta, ti elementi mogu u skladu s nacionalnim pravom smatrati otegotnim okolnostima, osim ako su te okolnosti već obuhvaćene drugim djelom kažnjivim prema nacionalnom pravu.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da pravne osobe mogu biti odgovorne za kaznena djela iz članaka od 3. do 8. koja u njihovu korist počini bilo koja osoba samostalno ili kao član tijela pravne osobe, čiji se rukovodeći položaj pri toj pravnoj osobi temelji na:</p> <p>(a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe;</p> <p>(c) ovlasti za provedbu kontrole unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da pravne osobe mogu biti odgovorne ako je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. omogućio da osoba koja je podređena toj pravnoj osobi počini kaznena djela iz članaka od 3. do 8. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravne osobe u skladu sa stavcima 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje kao počinitelji, poticatelji ili pomagači sudjeluju u kaznenim djelima iz članaka od 3. do 8.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su za pravnu osobu odgovornu na temelju članka 10. stavka 1. predviđene učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije, koje uključuju novčane kazne prema kaznenom i drugom pravu, a mogu uključivati i druge sankcije kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) isključenje iz prava na javne naknade ili pomoć; (b) privremena ili stalna zabrana obavljanja poslovne djelatnosti; (c) stavljanje pod sudski nadzor; (d) sudski nalog za likvidaciju; (e) privremeno ili trajno zatvaranje ustanova koje su korištene za počinjenje kaznenog djela. <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da su za pravnu osobu odgovornu na temelju članka 10. stavka 2. predviđene učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije ili druge mjere.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Nadležnost</p> <p>1. Države članice utvrđuju svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 8. kada je kazneno djelo počinjeno:</p> <p>(a) u potpunosti ili djelomično na njihovom državnom području; ili</p> <p>(b) od strane njezinog državljanina, barem u slučajevima kada djelo predstavlja kazneno djelo ondje gdje je počinjeno.</p> <p>2. Pri utvrđivanju nadležnosti u skladu sa stavkom 1. točkom (a), država članica osigurava da ima nadležnost u slučajevima u kojima:</p> <p>(a) počinitelj počini kazneno djelo kada je fizički prisutan na njezinom državnom području, neovisno o tome radi li se o kaznenom djelu protiv informacijskog sustava na njezinom državnom području; ili</p> <p>(b) se radi o kaznenom djelu protiv informacijskog sustava na njezinom državnom području, neovisno o tome je li počinitelj bio fizički prisutan na njezinom državnom području kada je počinio kazneno djelo.</p> <p>3. Država članica obavješćuje Komisiju ako odluči utvrditi nadležnost nad kaznenim djelom iz članaka od 3. do 8. počinjenim</p>				
--	--	--	--	--

<p>izvan njezinog državnog područja, uključujući ako:</p> <p>(a) počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinom državnom području; ili</p> <p>(b) je kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinom državnom području.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Razmjena informacija</p> <p>1. Za potrebe razmjene informacija koje se odnose na kaznena djela iz članka od 3. do 8., države članice osiguravaju raspolaganje operativnom nacionalnom kontaktnom točkom i uporabu postojeće mreže operativnih kontaktnih točaka koje su dostupne 24 sata dnevno i sedam dana u tjednu. Države članice također osiguravaju uspostavu postupaka kako bi, u slučaju hitnih zahtjeva za pomoć, nadležno tijelo u roku od osam sati od primitka moglo barem naznačiti hoće li odgovoriti na zahtjev, kao i oblik i procijenjeno vrijeme za takav odgovor.</p> <p>2. Države članice obavješćuju Komisiju o svojim utvrđenim kontaktnim točkama iz stavka 1. Komisija dostavlja te informacije drugim državama članicama i nadležnim specijaliziranim agencijama i tijelima Unije.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne</p>			

<p>mjere kojima osiguravaju dostupnost prikladnih kanala izvješćivanja kako bi se olakšalo izvješćivanje nadležnih nacionalnih tijela o kaznenim djelima iz članaka od 3. do 6. bez nepotrebne odgode.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Praćenje i statistički podaci</p> <p>1. Države članice osiguravaju uspostavu sustava za snimanje, proizvodnju i pružanje statističkih podataka o kaznenim djelima iz članaka od 3. do 7.</p> <p>2. Statistički podaci iz stavka 1. obuhvaćaju barem postojeće podatke o broju kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. zabilježenih u državama članicama i broj osoba protiv kojih je poduzet kazneni progon i koje su osuđene za kaznena djela iz članaka od 3. do 7.</p> <p>3. Države članice Komisiji dostavljaju podatke prikupljene na temelju ovog članka. Komisija osigurava da se konsolidirani pregled tih statističkih izvješća objavi i preda nadležnim specijaliziranim agencijama i tijelima Unije.</p>			

<p>Članak 15.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2005/222/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2005/222/PUP ovime se zamjenjuje u odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokom za prenošenje Okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, upućivanja na Okvirnu odluku 2005/222/JHA smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Prenošenje</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 4. rujna 2015. 2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst mjera kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje im nameće ova Direktiva. 3. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog 			

upućivanja određuju države članice.				
<p>Članak 17.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Komisija do 4. rujna 2017. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlozima. Komisija također uzima u obzir tehnički i pravni razvoj u području kibernetičkog kriminala, posebno u odnosu na područje primjene ove Direktive.</p>				
<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>				

<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>GLAVA I.</p> <p>PREDMET, DEFINICIJE I PODRUČJE PRIMJENE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom Direktivom uspostavljaju se minimalna pravila u odnosu na definiciju kaznenih djela i sankcija u pogledu suzbijanja prijevare i drugih nezakonitih aktivnosti koje štetno utječu na financijske interese Unije, s ciljem jačanja zaštite od kaznenih djela koja štetno utječu na te financijske interese, u skladu s pravnom stečevinom Unije u tom području.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 1. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje predmet njenog uređenja, koji se detaljnije razrađuje kroz pojedine odredbe.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije i područje primjene</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „financijski interesi Unije” znači svi</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o proračunu (NN 87/08 NN136/12 NN 15/15) članak/članci Članak 3.</p>

<p>prihodi, rashodi i imovina koji su obuhvaćeni sljedećim proračunima, koji su putem tih proračuna stečeni ili koji se u te proračune moraju uplatiti:</p> <p>i. proračun Unije;</p> <p>ii. proračuni institucija, tijela, ureda i agencija Unije uspostavljenih u skladu s Ugovorima ili proračuni kojima oni izravno ili neizravno upravljaju te ih nadziru;</p> <p>(b) „pravna osoba” znači subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim država ili javnih tijela koja obnašaju državnu vlast te javnih međunarodnih organizacija.</p> <p>2. U odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, ova se Direktiva primjenjuje samo u slučaju teških kaznenih djela protiv zajedničkog sustava PDV-a. Za potrebe ove Direktive kaznena djela protiv zajedničkog sustava PDV-a smatraju se teškima ako su radnje ili propuštanja počinjeni s namjerom, definirani u članku 3. stavku 2. točki (d), povezani s državnim područjem dviju ili više država članica Unije i ako su uzrokovali ukupnu štetu od najmanje 10 000 000 EUR.</p> <p>3. Ovom Direktivom ne utječe se na strukturu ni funkcioniranje poreznih uprava država članica.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 87., članak 256.
---	--	---------------	--

<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA U POGLEDU PRIJEVARE KOJA ŠTETNO UTJEČE NA FINANCIJSKE INTERESE UNIJE</p> <p>Članak 3.</p> <p>Prijevarena koja štetno utječe na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da prijevarena koja štetno utječe na financijske interese Unije predstavlja kazneno djelo kada je počinjena s namjerom.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive prijevarenom koja štetno utječe na financijske interese Unije smatra se:</p> <p>(a) u odnosu na rashode koji nisu povezani s javnom nabavom, svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i. upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili nezakonito zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii. neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii. zloupotrebu takvih sredstava ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Članak 258., članak 247., članak 256.</p>
---	--	----------------------	---

<p>imovine za potrebe različite od onih za koje su sredstva izvorno odobrena;</p> <p>(b)u odnosu na rashode u vezi s javnom nabavom, barem kada su počinjeni radi stjecanja nezakonite koristi za počinitelja ili drugu osobu uzrokovanjem gubitka za financijske interese Unije, svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i.upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak pronevjera ili nezakonito zadržavanje sredstava ili imovine iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii.neotkrivanje informacija, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii.zloupotrebu takvih sredstava ili imovine za potrebe različite od onih za koje su sredstva izvorno odobrena, čime se nanosi šteta financijskim interesima Unije;</p> <p>(c)u odnosu na prihod različit od prihoda koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a iz točke (d), svaka radnja ili propuštanje koji se odnose na:</p> <p>i.upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata, čiji je učinak nezakonito smanjenje sredstava iz proračuna Unije ili proračuna kojima upravlja Unija, ili kojima se upravlja u njezino ime;</p> <p>ii.neotkrivanje informacija, čime se krši</p>				
---	--	--	--	--

<p>određena obveza, s istim učinkom; ili iii.zloupotrebu zakonito ostvarene koristi, s istim učinkom;</p> <p>(d)u odnosu na prihod koji proizlazi iz vlastitih sredstava na temelju PDV-a, svaka radnja ili propuštanje koji su počinjeni u prekograničnim sustavima prijevara i koji se odnose na:</p> <p>i.upotrebu ili prikazivanje lažnih, netočnih ili nepotpunih izjava ili dokumenata u vezi s PDV-om, koji imaju za posljedicu smanjenje sredstava iz proračuna Unije;</p> <p>ii.neotkrivanje informacija u vezi s PDV- om, čime se krši određena obveza, s istim učinkom; ili</p> <p>iii.prikazivanje ispravnih izjava u vezi s PDV-om za potrebe prijevarena pokrivanja neplaćanja ili nezakonitog stvaranja prava na povrat PDV-a.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Druga kaznena djela koja štetno utječu na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pranje novca kako je opisano u članku 1. stavku 3. Direktive (EU) 2015/849, koje uključuje imovinu stečenu kaznenim djelima obuhvaćenima ovom Direktivom, predstavlja kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne</p>	<p>Članak 265.</p> <p>„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju pokrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 293., članak 294.,članak 232., članak 233., članak 87.</p>

<p>mjere kako bi osigurale da primanje i davanje mita, kada su počinjeni s namjerom, predstavljaju kazneno djelo.</p> <p>(a) Za potrebe ove Direktive „primanje mita” znači postupanje javnog službenika koji izravno ili putem posrednika traži ili prima bilo kakvu korist za sebe ili za treću stranu, ili prihvaća obećanje takve koristi, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili pri obavljanju svoje funkcije na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije.</p> <p>(b) Za potrebe ove Direktive „davanje mita” znači postupanje osobe koja obećava, nudi ili daje, izravno ili putem posrednika, bilo kakvu korist javnom službeniku za njega ili za treću stranu, kako bi djelovao ili se suzdržao od djelovanja u skladu sa svojom dužnosti ili pri obavljanju svoje funkcije na način koji šteti ili bi mogao štetiti financijskim interesima Unije.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pronevjera, kada je počinjena s namjerom, predstavlja kazneno djelo.</p> <p>Za potrebe ove Direktive „pronevjera” znači postupanje kojim javni službenik, kojemu je izravno ili neizravno povjereno upravljanje sredstvima ili imovinom, osigura ili isplati sredstva, prisvoji imovinu ili se njome</p>	<p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.</p> <p>(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(7) Ako je imovinska korist iz stavka</p>			
--	---	--	--	--

<p>koristi suprotno svrsi za koju su namijenjeni na bilo koji način, a kojim se nanosi šteta financijskim interesima Unije.</p> <p>4. Za potrebe ove Direktive „javni službenik” znači:</p> <p>(a) službenik Unije ili nacionalni službenik, uključujući svakog nacionalnog službenika druge države članice i svakog nacionalnog službenika treće zemlje:</p> <p>i. „službenik Unije” znači osoba:</p> <ul style="list-style-type: none"> — koja je dužnosnik ili drugi službenik zaposlen na temelju ugovornog odnosa s Unijom u smislu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije utvrđenih u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 (16) („Pravilnik o osoblju”), ili — koju su država članica ili neko javno ili privatno tijelo uputili u Uniju i koja obavlja funkcije istovjetne funkcijama dužnosnika ili drugih službenika Unije. <p>Ne dovodeći u pitanje odredbe o povlasticama i imunitetima sadržane u protokolima br. 3 i br. 7, članovi institucija, tijela, ureda i agencija Unije osnovanih u skladu s Ugovorima i osoblje takvih tijela izjednačavaju se sa službenicima Unije, u mjeri u kojoj se</p>	<p>1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.</p> <p>(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.</p> <p>(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.</p>		
---	--	--	--

<p>na njih ne primjenjuje Pravilnik o osoblju;</p> <p>ii. „nacionalni službenik” tumači se s obzirom na definiciju „službenika” ili „javnog službenika” u nacionalnom pravu države članice ili treće zemlje u kojoj dotična osoba obavlja svoje funkcije.</p> <p>Bez obzira na to, u slučaju postupka koji uključuje nacionalnog službenika države članice ili nacionalnog službenika treće zemlje koji je pokrenula druga država članica, potonja nije dužna primjenjivati definiciju „nacionalnog službenika” osim u mjeri u kojoj je ta definicija usklađena s njezinim nacionalnim pravom.</p> <p>Pojam „nacionalni službenik” obuhvaća sve osobe koje obnašaju izvršnu, upravnu ili pravosudnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini. Svaka osoba koja obnaša zakonodavnu dužnost na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini izjednačava se s nacionalnim službenikom;</p> <p>(b) svaka druga osoba kojoj je povjerena javna funkcija i koja obavlja javnu funkciju koja uključuje upravljanje financijskim interesima Unije u državama članicama ili trećim zemljama ili donošenje odluka u vezi s tim interesima.</p>			
---	--	--	--

<p>GLAVA III.</p> <p>OPĆE ODREDBE O PRIJEVARI I DRUGIM KAZNENIM DJELIMA KOJI ŠTETNO UTJEČU NA FINACIJSKE INTERESE UNIJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Poticanje, pomaganje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su poticanje na počinjenje i pomaganje u počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. i 4. kažnjivi kao kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je pokušaj počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. i članka 4. stavka 3. kažnjiv kao kazneno djelo.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 34., članak 37., članak 38.
<p>Članak 6.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za sva kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. koja u njihovu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 1., članak 2., članak 3., članak 4., članak 5.

<p>korist počini bilo koja osoba samostalno ili kao član tijela te pravne osobe, čiji se rukovodeći položaj kod te pravne osobe temelji na:</p> <p>(a) ovlasti za zastupanje pravne osobe; (b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili (c) ovlasti za provođenje nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima ako se nedostatkom nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. omogućilo počinjenje, od strane osobe u nadležnosti te pravne osobe, bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3., 4. ili 5. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka ne isključuje mogućnost kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji kaznenih djela iz članaka 3. i 4. ili su kazneno odgovorne na temelju članka 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 20.
---	--	---------------	---

<p>Članak 7.</p> <p>Sankcije u pogledu fizičkih osoba</p> <p>1. U pogledu fizičkih osoba države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenopravnim sankcijama.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva najvišom sankcijom kojom je predviđena kazna zatvora.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora ako je njima uzrokovana znatna šteta ili je stečena znatna korist.</p> <p>Šteta ili korist nastali kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te članka 4. smatraju se znatnima kada su uzrokovana šteta ili stečena korist veći od 100 000 EUR.</p> <p>Šteta ili korist nastali kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točke (d) i podložno članku 2. stavku 2. uvijek se smatraju znatnima.</p> <p>Države članice također mogu predvidjeti</p>	<p>Članak 265.</p> <p>„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.</p> <p>(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Članak 258., članak 247., članak 256., članak 293., članak 294., članak 232., članak 233., članak 87.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>najvišu sankciju od najmanje četiri godine kazne zatvora u slučaju drugih teških okolnosti definiranih u njihovom nacionalnom pravu.</p> <p>4. Ako je kaznenim djelom iz članka 3. stavka 2. točke (a), (b) ili (c) ili članka 4. uzrokovana šteta manja od 10 000 EUR ili stečena korist manja od 10 000 EUR, države članice umjesto kaznenopravnih sankcija mogu predvidjeti druge sankcije.</p> <p>5. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje izvršavanje disciplinskih ovlasti nadležnih tijela nad javnim službenicima.</p>	<p>bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.</p> <p>(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.</p> <p>(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.</p>			
---	--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Otegotna okolnost</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, ako je kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5. počinjeno u okviru zločinačke organizacije u smislu Okvirne odluke 2008/841/PUP, to smatra otegotnom okolnosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 328.
<p>Članak 9.</p> <p>Sankcije u pogledu pravnih osoba</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba koja se smatra odgovornom na temelju članka 6. podliježe učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznenopravne ili nekaznenopravne novčane kazne, a mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a)ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p> <p>(b)privremeno ili trajno isključenje iz postupaka javnog nadmetanja;</p> <p>(c)privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(d) određivanje sudske nadzora;</p> <p>(e) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(f)privremeno ili trajno zatvaranje objekata kojima se koristilo za počinjenje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci Članak 8., članak 10.a., članak 11., članak 12., članak 12.a., članak 13., članak 15., članak 16., članak 17., članak 18.

kaznenog djela.			
<p>Članak 10.</p> <p>Zamrzavanje i oduzimanje</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarenih kaznenim djelima iz članka 3., 4. i 5. Države članice koje obvezuje Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) to čine u skladu s tom direktivom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17) članak/članci Članak 1.a
<p>Članak 11.</p> <p>Sudbenost</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju sudbenost za kaznena djela iz članka 3., 4. i 5. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako je kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području; ili</p> <p>(b) ako je počinitelj njezin državljanin.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 9., članak 10., članak 14.

<p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju sudbenost za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. kada počinitelj podliježe Pravilniku o osoblju u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Svaka država članica može odustati od primjene pravila o sudbenosti utvrđenih u ovom stavku ili ih može primjenjivati samo u posebnim slučajevima ili samo ako su ispunjeni posebni uvjeti te o tome obavješćuje Komisiju.</p> <p>3. Država članica obavješćuje Komisiju ako odluči proširiti svoju sudbenost na kaznena djela iz članka 3., 4. ili 5. koja su počinjena izvan njezina državnog područja, u bilo kojoj od sljedećih situacija:</p> <p>(a) počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području;</p> <p>(b) kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području; ili</p> <p>(c) počinitelj je njezin službenik koji postupi u okviru svoje službene dužnosti.</p> <p>4. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da izvršavanje njihove sudbenosti nije podložno uvjetu da kazneni progon može započeti samo nakon što žrtva podnese prijavu u mjestu u kojem je kazneno djelo počinjeno ili nakon što država mjesta u kojem je kazneno djelo počinjeno</p>			
---	--	--	--

podnese prijavu.			
<p>Članak 12.</p> <p>Rokovi zastare za kaznena djela koja štetno utječu na financijske interese Unije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi predvidjele rok zastare kojim se omogućuju istraga, kazneni progon, sudski postupak i sudska odluka za kaznena djela iz članaka 3., 4. i 5. tijekom dovoljno dugog razdoblja nakon njihova počinjenja, s ciljem djelotvornog postupanja spram tih kaznenih djela.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile, u slučaju kaznenih djela iz članaka 3., 4. i 5. koja su kažnjiva najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora, istragu, kazneni progon, sudski postupak i sudska odluku za kaznena djela tijekom razdoblja od najmanje pet godina nakon počinjenja tih kaznenih djela.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2., države članice mogu odrediti rok zastare kraći od pet</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Članak 81., članak 84.

<p>godina, ali ne kraći od tri godine, pod uvjetom da je moguć prekid ili zastoj zastare u slučaju određenih akata.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile izvršenje:</p> <p>(a) kazne zatvora dulje od jedne godine, ili alternativno;</p> <p>(b) kazne zatvora u slučaju kaznenog djela koje je kažnjivo najvišom sankcijom od najmanje četiri godine kazne zatvora,</p> <p>izrečene nakon pravomoćne presude za kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5., tijekom najmanje pet godina od datuma pravomoćne presude. To razdoblje može obuhvaćati produljenja roka zastare koja proizlaze iz prekida ili zastoja.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Povrat</p> <p>Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje povrat sljedećeg:</p> <p>1. na razini Unije, nepropisno plaćenih iznosa u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točke (a), (b) ili (c) ili članka 4. ili 5.;</p> <p>2. na nacionalnoj razini, neplaćenog PDV-a u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točke (d) ili članka 4. ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 13. Direktive (EU) 2017/1371 nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

5.			
<p>Članak 14.</p> <p>Odnos prema drugim primjenjivim pravnim aktima Unije</p> <p>Primjenom upravnih mjera, sankcija i novčanih kazni kako su utvrđene pravom Unije, posebno onih u smislu članaka 4. i 5. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95, ili nacionalnim pravom donesenim u skladu s posebnom obvezom u okviru prava Unije, ne dovodi se u pitanje ova Direktiva. Države članice osiguravaju da kazneni postupci započeti na temelju nacionalnih odredaba kojima se provodi ova Direktiva ne utječu neopravdano na pravilnu i djelotvornu primjenu upravnih mjera, sankcija i novčanih kazni koje se ne mogu izjednačiti s kaznenim postupkom, a koje su utvrđene pravom Unije ili nacionalnim provedbenim odredbama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 14. Direktive (EU) 2017/1371 nije predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.

<p>GLAVA IV.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Suradnja između država članica i Komisije (OLAF) te ostalih institucija, tijela, ureda ili agencija Unije</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje pravila o prekograničnoj suradnji i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim pitanjima, države članice, Eurojust, Ured europskog javnog tužitelja i Komisija, u skladu s vlastitim nadležnostima, međusobno surađuju u suzbijanju kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5. U tu svrhu Komisija i, prema potrebi, Eurojust pružaju svu tehničku i operativnu pomoć koja nadležnim nacionalnim tijelima treba radi olakšavanja koordinacije njihovih istraga.</p> <p>2. Nadležna tijela u državama članicama mogu, u okviru svojih nadležnosti, razmjenjivati informacije s Komisijom kako bi olakšale utvrđivanje činjenica i osigurale djelotvorne mjere protiv kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5. Komisija i nadležna nacionalna tijela u svakom pojedinačnom slučaju uzimaju u obzir zahtjeve povjerljivosti i pravila o zaštiti podataka. Ne dovodeći u pitanje nacionalno zakonodavstvo o pristupu informacijama, kada dostavlja informacije Komisiji, država</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (14.01.2019) članak/članci Članak 12, članak 12. a, članak 12. b, članak 12. c, članak 12. d</p>
---	--	----------------------	---

<p>članica u tu svrhu može postaviti posebne uvjete za korištenje informacijama, bilo da se njima koristi Komisija ili druga država članica kojoj su te informacije proslijeđene.</p> <p>3. Revizorski sud i revizori odgovorni za reviziju proračunâ institucija, tijela, ureda i agencija Unije uspostavljenih u skladu s Ugovorima te proračunâ kojima upravljaju i čiju reviziju provode institucije, obavješćuju OLAF i druga nadležna tijela o svakoj činjenici koju utvrde tijekom izvršavanja svojih dužnosti, koja bi mogla predstavljati kazneno djelo iz članka 3., 4. ili 5. Države članice osiguravaju da nacionalna revizorska tijela čine isto.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zamjena Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica</p> <p>Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., uključujući njezine protokole od 27. rujna 1996., 29. studenoga 1996. i 19. lipnja 1997., zamjenjuje se ovom Direktivom za države članice koje obvezuje ova Direktiva, s učinkom od 6. srpnja 2019.</p> <p>Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Konvenciju smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 16. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje zamjenu PIF Konvencije i njenih Protokola s ovom Direktivom, kao i transpozicijski rok. Isti nije predmetom izmjena Kaznenog zakona</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 6. srpnja 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. One primjenjuju te mjere od 6. srpnja 2019.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se, za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na Konvenciju koju zamjenjuje ova Direktiva smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 17. Direktive (EU) 2017/1371 propisuje transpozicijski rok, slijedom čega se ova odredba ne prenosi kroz Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona.</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Izvješćivanje i procjena</p> <p>1. Komisija do 6. srpnja 2021. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću kojim se procjenjuje mjera u kojoj su države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja utvrđene u drugim pravnim aktima Unije, države članice svake godine Komisiji podnose sljedeće statističke podatke o kaznenim djelima iz članaka 3., 4. i 5., ako su dostupni na središnjoj razini u dotičnoj državi članici:</p> <p>(a) broj kaznenih postupaka koji su započeti, kod kojih je optužba odbijena, koji su završili oslobađanjem, koji su završili osudom i koji su u tijeku;</p> <p>(b) iznosi čiji je povrat osiguran nakon kaznenog postupka i procijenjena šteta.</p> <p>3. Komisija do 6. srpnja 2024., te uzimajući u obzir izvješće koje je podnijela na temelju</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 18. propisuje izvješćivanje od strane Komisije i država članica. Slijedom navedenog, predmetna odredba ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

<p>stavka 1. i statističke podatke koje su podnijele države članice na temelju stavka 2., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću kojim se procjenjuje utjecaj nacionalnog prava kojim se prenosi ova Direktiva na sprječavanje prijevara protiv financijskih interesa Unije.</p> <p>4. Komisija do 6. srpnja 2022., te na temelju statističkih podataka koje su podnijele države članice na temelju stavka 2., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem procjenjuje, s obzirom na opći cilj jačanja zaštite financijskih interesa Unije:</p> <p>(a) je li prag naveden u članku 2. stavku 2. primjeren;</p> <p>(b) jesu li odredbe o rokovima zastare iz članka 12. dovoljno djelotvorne;</p> <p>(c) rješavaju li se djelotvorno ovom Direktivom slučajevi prijevare u javnoj nabavi.</p> <p>5. Izvješćima iz stavaka 3. i 4. prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog koji može sadržavati posebnu odredbu o prijevarama u javnoj nabavi.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 19. propisuje dan stupanja na snagu Direktive (EU) 2017/1371. Slijedom navedenog, predmetna odredba ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 20. Direktive (EU) 2017/1371 navodi adresate kojima se ista upućuje. Slijedom navedenog, članak 20. ne može biti predmetom izmjena i dopuna Kaznenog zakona.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju mjere u području kaznenog prava radi učinkovitije zaštite okoliša.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „nezakonito” znači kršenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. zakonodavstva donesenog u skladu s Ugovorom o EZ-u i navedenog u Prilogu A; ili ii. zakonodavstva donesenog u skladu s Ugovorom o Euratomu i navedenog u Prilogu B, s obzirom na djelatnosti obuhvaćene Ugovorom o Euratomu; ili iii. zakona, upravnog propisa države članice ili odluke koju je donijelo nadležno tijelo države članice, kojima se provodi zakonodavstvo Zajednice iz i. ili ii.; <p>(b) „zaštićene divlje životinjske i biljne vrste” su:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. za potrebe članka 3. točke (f), one navedene u: 			

<p>—Prilogu IV. Direktivi Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (3),</p> <p>—Prilogu I. Direktivi Vijeća 79/409/EEZ od 2. travnja 1979. o očuvanju divljih ptica (4) i njezinom članku 4. stavku 2.;</p> <p>ii.za potrebe članka 3. točke (g), one navedene u Prilogu A ili B Uredbi Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine tim vrstama (5);</p> <p>(c)„stanište unutar zaštićenog područja” znači svako stanište vrsta za koje je neko područje označeno kao posebno zaštićeno područje u skladu s člankom 4. stavkom 1. ili stavkom 2. Direktive 79/409/EEZ, ili svako prirodno stanište ili stanište vrsta za koje je neko područje označeno kao posebno područje zaštite u skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 92/43/EEZ;</p> <p>(d)„pravna osoba” znači svaki pravni subjekt koji ima takav status u okviru primjenjivog nacionalnog prava, osim državnih ili javnih tijela koja izvršavaju funkcije državne vlasti, i javnih međunarodnih organizacija.</p>				
--	--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela</p> <p>Države članice osiguravaju da sljedeće radnje predstavljaju kazneno djelo ako se počine protuzakonito i namjerno ili barem iz krajnje nepažnje:</p> <p>(a) ispuštanje, emisija ili uvođenje količine tvari ili ionizirajućeg zračenja u zrak, tlo ili vodu, što uzrokuje ili bi moglo uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu osobe ili značajnu štetu za kakvoću zraka, kakvoću tla ili kakvoću vode, ili za životinje i biljke;</p> <p>(b) sakupljanje, prijevoz, uporaba ili zbrinjavanje otpada, uključujući nadzor nad takvim postupcima te kontrolu lokacija zbrinjavanja, i uključujući radnje koje poduzimaju posrednik ili trgovac (gospodarenje otpadom), koje uzrokuje ili bi moglo uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu osobe ili značajnu štetu za kakvoću zraka, kakvoću tla ili kakvoću vode, ili za životinje i biljke;</p> <p>(c) otpremanje otpada, ako ta aktivnost pripada u područje primjene članka 2. stavka 35. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (6) i u količini većoj od neznatne, bilo da se radi o pojedinačnoj pošiljki ili o više pošiljaka za koje se čini da su povezane;</p> <p>(d) rad postrojenja u kojem se odvija opasna</p>	<p>Uništavanje zaštićenih dijelova prirode</p> <p>Članak 200.</p> <p>(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku strogo zaštićene vrste ili drugi zaštićeni dio prirode, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko djelom iz stavka 1. ovoga članka izazove značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili izazove njezino istrebljenje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnom broju jedinki strogo zaštićene vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode.</p> <p>Uništavanje staništa</p> <p>Članak 201.</p> <p>(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno pogoršanje staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Čl. 193., čl. 196., čl. 197., čl. 198., čl. 195.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>djelatnost ili u kojem su pohranjene ili se koriste opasne tvari ili pripravci, i koji izvan postrojenja uzrokuje ili bi mogao uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu osobe ili značajnu štetu za kakvoću zraka, kakvoću tla ili kakvoću vode, ili za životinje i biljke;</p> <p>(e) proizvodnja, prerada, rukovanje, korištenje, držanje, skladištenje, prijevoz, uvoz, izvoz ili odlaganje nuklearnih materijala ili drugih opasnih radioaktivnih tvari koje uzrokuju ili bi mogle uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu osobe ili značajnu štetu za kakvoću zraka, kakvoću tla ili kakvoću vode, ili za životinje i biljke;</p> <p>(f) ubijanje, uništavanje, posjedovanje ili uzimanje jedinki zaštićenih vrsta divlje faune ili flore, osim u slučajevima kada se radi o neznatnim količinama takvih jedinki i radnja ima neznatni utjecaj na stanje očuvanja vrste;</p> <p>(g) trgovanje jedinkama zaštićenih vrsta divlje faune ili flore ili njihovim dijelovima ili prerađevinama, osim u slučajevima kada se radi o neznatnim količinama takvih jedinki i radnja ima neznatni utjecaj na stanje očuvanja vrste;</p> <p>(h) svako ponašanje koje uzrokuje značajno narušavanje staništa unutar zaštićenog područja;</p> <p>(i) proizvodnja, uvoz, izvoz, stavljanje na tržište ili korištenje tvari koje oštećuju ozonski sloj.</p>	<p>ili znatno pogoršanje ciljnog stanišnog tipa područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema prioritetnoj vrsti ili stanišnom tipu područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 2. ovog članka kaznit će se tko protivno propisima uništi ili ošteti područje razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezdo strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.</p> <p>(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>Trgovanje divljim vrstama Članak 202.</p> <p>(1) Tko protivno propisima o zaštiti divljih vrsta trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku divlje vrste, njezine dijelove ili prerađevine dobivene iz nje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnoj količini jedinki i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste.</p> <p>Teška kaznena djela protiv okoliša Članak 214.</p> <p>(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 1. i 2., članka 194. stavka 1. i 2., članka 196. stavka 1. i 2., članka 197. stavka 1., članka 198. stavka 1. i članka 199. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 3., članka 194. stavka 3., članka 196. stavka 3., članka 197. stavka 2. i članka 198. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme</p>		
--	--	--	--

<p>otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 3. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(5) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 1. i 2., članka 201. stavka 1., 2. i 3. i članka 202. stavka 1. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Ako je kaznenim djelom iz članka 206. stavak 1., članka 207. stavka 1. i članka 208. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(7) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 3., članak 201. stavka 4., članka 202. stavka 2., članka 206. stavka 2. i članka 207. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.</p>		
--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Poticanje, pomaganje i supočiniteljstvo</p> <p>Države članice osiguravaju da je poticanje, pomaganje i supočiniteljstvo namjernog ponašanja iz članka 3. kažnjivo kao kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvrćajućim kaznenim sankcijama.</p>	<p>Uništavanje zaštićenih dijelova prirode</p> <p>Članak 200.</p> <p>(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku strogo zaštićene vrste ili drugi zaštićeni dio prirode, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko djelom iz stavka 1. ovoga članka izazove značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili izazove njezino istrebljenje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnom broju jedinki strogo zaštićene vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Čl. 193., čl. 196., čl. 197., čl. 198., čl. 195.</p>

Uništavanje staništa

Članak 201.

(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno pogoršanje staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže ili znatno pogoršanje ciljnog stanišnog tipa područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema prioritetnoj vrsti ili stanišnom tipu područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stavka 2. ovog članka kaznit će se tko protivno propisima uništi ili oštetiti područje razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezdo strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.

(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

Trgovanje divljim vrstama

Članak 202.

(1) Tko protivno propisima o zaštiti divljih vrsta trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku divlje vrste, njezine dijelove ili prerađevine dobivene iz nje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

	<p>(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnoj količini jedinki i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste.</p> <p>Teška kaznena djela protiv okoliša Članak 214.</p> <p>(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 1. i 2., članka 194. stavka 1. i 2., članka 196. stavka 1. i 2., članka 197. stavka 1., članka 198. stavka 1. i članka 199. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 3., članka 194. stavka 3., članka 196. stavka 3., članka 197. stavka 2. i članka 198. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena teška</p>		
--	--	--	--

<p>tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 3. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(5) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 1. i 2., članka 201. stavka 1., 2. i 3. i članka 202. stavka 1. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Ako je kaznenim djelom iz članka 206. stavak 1., članka 207. stavka 1. i članka 208. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(7) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 3., članak 201. stavka 4., članka 202. stavka 2., članka 206. stavka 2. i članka 207. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta, počinitelj će se kazniti kaznom</p>			
---	--	--	--

	zatvora do tri godine.		
<p>Članak 6.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravne osobe mogu odgovarati za kaznena djela iz članka 3. i 4. ako je ta kaznena djela počinila u njihovu korist bilo koja osoba koja ima vodeći položaj unutar pravne osobe, bilo da djeluje samostalno ili kao dio tijela pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) punomoći za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili</p> <p>(c) ovlaštenja za obavljanje nadzora unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da pravne osobe mogu odgovarati ako je zbog nedostatka nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. omogućeno da osoba, koja je podređena pravnoj osobi, počinu kazneno djelo iz članka 3. i 4. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba iz stavaka 1.</p>		U potpunosti preuzeto	

i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili sudionici u kaznenim djelima iz članaka 3. i 4.				
<p>Članak 7.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da pravne osobe koje su odgovorne prema članku 6. budu kažnjene učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama.</p>				
<p>Članak 8.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 26. prosinca 2010.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje</p>				

donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom koja prikazuje korelaciju između tih odredaba i ove Direktive.			
<p>Članak 9.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
<p>PRILOG A</p> <p>Popis zakonodavstva Zajednice donesenog u skladu s Ugovorom o EZ-u, čije kršenje predstavlja nezakonito ponašanje prema članku 2. točki (a) i. ove Direktive</p> <p>—Direktiva Vijeća 70/220/EEZ od 20. ožujka 1970. o usklađivanju</p>			

<p>zakonodavstava država članica o mjerama koje se poduzimaju protiv onečišćenja zraka emisijama iz motornih vozila s motorima s vanjskim izvorom paljenja <u>(1)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 72/306/EEZ od 2. kolovoza 1972. o usklađivanju zakonodavstava država članica s obzirom na mjere protiv emisije onečišćujućih tvari iz dizelskih motora koji se koriste u vozilima <u>(2)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 75/439/EEZ od 16. lipnja 1975. o zbrinjavanju otpadnih ulja <u>(3)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 76/160/EEZ od 8. prosinca 1975. o kakvoći vode za kupanje <u>(4)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 76/769/EEZ od 27. srpnja 1976. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o ograničenjima stavljanja na tržište i upotrebi određenih opasnih tvari i pripravaka <u>(5)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 77/537/EEZ od 28. lipnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica s obzirom na mjere koje treba poduzeti protiv emisije onečišćavala iz Dieselovih motora traktora na kotačima za poljoprivredu i šumarstvo <u>(6)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 78/176/EEZ od 20. veljače 1978. o otpadu iz industrije titanovog dioksida <u>(7)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 79/117/EEZ od 21. prosinca 1978. o zabrani stavljanja na tržište i uporabi sredstava za zaštitu bilja</p>				
--	--	--	--	--

<p>koja sadrže određene aktivne tvari <u>(8)</u>, —Direktiva Vijeća 79/409/EEZ od 2. travnja 1979. o očuvanju divljih ptica <u>(9)</u>, —Direktiva Vijeća 82/176/EEZ od 22. ožujka 1982. o graničnim vrijednostima i ciljevima kakvoće za ispuštanja žive u proizvodnji kloralkalnom elektrolizom <u>(10)</u>, —Direktiva Vijeća 83/513/EEZ od 26. rujna 1983. o graničnim vrijednostima i ciljevima kakvoće za ispuštanja kadmija <u>(11)</u>, —Direktiva Vijeća 84/156/EEZ od 8. ožujka 1984. o graničnim vrijednostima i ciljevima kakvoće za ispuštanja žive po sektorima osim u proizvodnji kloralkanom elektrolizom <u>(12)</u>, —Direktiva Vijeća 84/360/EEZ od 28. lipnja 1984. o borbi protiv onečišćenja zraka iz industrijskih postrojenja <u>(13)</u>, —Direktiva Vijeća 84/491/EEZ od 9. listopada 1984. o graničnim vrijednostima i ciljevima kakvoće za ispuštanje heksaklorocikloheksana <u>(14)</u>, —Direktiva Vijeća 85/203/EEZ od 7. ožujka 1985. o standardima kakvoće zraka za dušikov dioksid <u>(15)</u>, —Direktiva Vijeća 86/278/EEZ od 12. lipnja 1986. o zaštiti okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi <u>(16)</u>, —Direktiva Vijeća 86/280/EEZ od 12. lipnja 1986. o graničnim vrijednostima i</p>			
--	--	--	--

<p>ciljevima kakvoće za ispuštanja određenih opasnih tvari navedenih u Popisu I. Priloga Direktivi 76/464/EEZ <u>(17)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 87/217/EEZ od 19. ožujka 1987. o sprečavanju i smanjenju onečišćenja okoliša azbestom <u>(18)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 90/219/EEZ od 23. travnja 1990. o ograničenoj uporabi genetski modificiranih mikroorganizama <u>(19)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda <u>(20)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 91/414/EEZ od 15. srpnja 1991. o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište <u>(21)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora <u>(22)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu <u>(23)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore <u>(24)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 92/112/EEZ od 15. prosinca 1992. o postupcima usklađivanja programa za smanjenje i konačno potpuno uklanjanje onečišćenja uzrokovanog otpadom iz industrije titanovog dioksida <u>(25)</u>,</p> <p>—Direktiva 94/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 1994. o usklađivanju zakona i drugih propisa</p>				
--	--	--	--	--

<p>država članica u vezi s rekreacijskim plovilima: odredbe izmijenjene Direktivom 2003/44/EZ <u>(26)</u>,</p> <p>—Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu <u>(27)</u>,</p> <p>—Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/63/EZ od 20. prosinca 1994. o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOSA) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja <u>(28)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 96/49/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s prijevozom opasnih tvari željeznicom <u>(29)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 96/59/EZ od 16. rujna 1996. o zbrinjavanju polikloriranih bifenila i polikloriranih terfenila (PCB/PCT) <u>(30)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 96/62/EZ od 27. rujna 1996. o procjeni i upravljanju kvalitetom zraka <u>(31)</u>,</p> <p>—Direktiva Vijeća 96/82/EZ od 9. prosinca 1996. o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari <u>(32)</u>,</p> <p>—Direktiva 97/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1997. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na mjere protiv emisije plinovitih i krutih onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u izvancestovne pokretne strojeve <u>(33)</u>,</p>			
---	--	--	--

- | | | | | |
|---|--|--|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> —Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine tim vrstama <u>(34)</u>, —Direktiva 98/8/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o stavljanju biocidnih pripravaka na tržište <u>(35)</u>, —Direktiva 98/70/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o kakvoći benzinskih i dizelskih goriva <u>(36)</u>, —Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kakvoći vode namijenjene za ljudsku potrošnju <u>(37)</u>, —Direktiva Vijeća 1999/13/EZ od 11. ožujka 1999. o ograničenju emisija hlapivih organskih spojeva koji nastaju pri upotrebi organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima <u>(38)</u>, —Direktiva Vijeća 1999/30/EZ od 22. travnja 1999. o graničnim vrijednostima za sumporov dioksid, dušikov dioksid i dušikove okside, lebdeće čestice i olovo u zraku <u>(39)</u>, —Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada <u>(40)</u>, —Direktiva Vijeća 1999/32/EZ od 26. travnja 1999. o smanjenju sadržaja sumpora u određenim tekućim gorivima <u>(41)</u>, —Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima <u>(42)</u>, —Direktiva 2000/60/EZ Europskog | | | | |
|---|--|--|--|--|

<p>parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike <u>(43)</u>,</p> <p>—Direktiva 2000/69/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. o graničnim vrijednostima za benzen i ugljični monoksid u zraku <u>(44)</u>,</p> <p>—Direktiva 2000/76/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2000. o spaljivanju otpada <u>(45)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 2037/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj <u>(46)</u>,</p> <p>—Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama <u>(47)</u>,</p> <p>—Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenjima emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje <u>(48)</u>,</p> <p>—Direktiva 2002/3/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. veljače 2002. o prizemnom ozonu u zraku <u>(49)</u>,</p> <p>—Direktiva 2002/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o ograničavanju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi <u>(50)</u>,</p> <p>—Direktiva 2002/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) <u>(51)</u>,</p>			
--	--	--	--

<p>—Direktiva 2004/107/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o arsenu, kadmiju, živi, niklu i policikličkim aromatskim ugljikovodicima u zraku <u>(52)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 648/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o deterdžentima <u>(53)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 850/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o postojećim organskim onečišćujućim tvarima <u>(54)</u>,</p> <p>—Direktiva 2005/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. rujna 2005. o usklađivanju zakonodavstava država članica o mjerama koje se trebaju poduzeti protiv emisija plinovitih onečišćivača i onečišćujućih krutih čestica iz motora s kompresijskim paljenjem, za uporabu u vozilima, te emisija plinovitih onečišćivača iz motora s vanjskim izvorom paljenja, koji upotrebljavaju prirodni plin ili ukapljeni naftni plin, za uporabu u vozilima <u>(55)</u>,</p> <p>—Direktiva Komisije 2005/78/EZ od 14. studenoga 2005. o provedbi Direktive 2005/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakonodavstava država članica o mjerama koje se trebaju poduzeti protiv emisija plinovitih onečišćivača i onečišćujućih krutih čestica iz motora s kompresijskim paljenjem, za uporabu u vozilima, te emisija plinovitih onečišćivača iz motora s vanjskim</p>			
---	--	--	--

<p>izvorom paljenja, koji upotrebljavaju prirodni plin ili ukapljeni naftni plin, za uporabu u vozilima i o izmjeni njezinih priloga I., II., III., IV. i VI. (56),</p> <p>—Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kakvoćom voda za kupanje (57),</p> <p>—Direktiva 2006/11/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o onečišćenju uzrokovanom ispuštanjem određenih opasnih tvari u vodni okoliš Zajednice (58),</p> <p>—Direktiva 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (59),</p> <p>—Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od eksploatacije mineralnih sirovina (60),</p> <p>—Direktiva 2006/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o emisijama iz sustava za klimatizaciju u motornim vozilima (61),</p> <p>—Direktiva 2006/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o kakvoći slatkih voda kojima je potrebna zaštita ili poboljšanje kako bi bile pogodne za život riba (62),</p> <p>—Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima (63),</p> <p>—Direktiva 2006/118/EZ Europskog</p>			
---	--	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja <u>(64)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o određenim fluoriranim stakleničkim plinovima <u>(65)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada <u>(66)</u>,</p> <p>—Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila <u>(67)</u>,</p> <p>—Uredba Komisije (EZ) br. 1418/2007 od 29. studenoga 2007. o izvozu na uporabu određenih vrsta otpada navedenih u prilogu III. ili III.A Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća u određene zemlje na koje se ne primjenjuje Odluka OECD-a o kontroli prekograničnog kretanja otpada <u>(68)</u>,</p> <p>—Direktiva 2008/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja <u>(69)</u>.</p>			
<p>(1) <u>SL L 76, 6.4.1970., str. 1.</u></p> <p>(2) <u>SL L 190, 20.8.1972., str. 1.</u></p>			

(3) <u>SL L 194, 25.7.1975., str. 23.</u>			
(4) <u>SL L 31, 5.2.1976., str. 1.</u>			
(5) <u>SL L 262, 27.9.1976., str. 201.</u>			
(6) <u>SL L 220, 29.8.1977., str. 38.</u>			
(7) <u>SL L 54, 25.2.1978., str. 19.</u>			
(8) <u>SL L 33, 8.2.1979., str. 36.</u>			
(9) <u>SL L 103, 25.4.1979., str. 1.</u>			
(10) <u>SL L 81, 27.3.1982., str. 29.</u>			
(11) <u>SL L 291, 24.10.1983., str. 1.</u>			
(12) <u>SL L 74, 17.3.1984., str. 49.</u>			
(13) <u>SL L 188, 16.7.1984., str. 20.</u>			
(14) <u>SL L 274, 17.10.1984., str. 11.</u>			
(15) <u>SL L 87, 27.3.1985., str. 1.</u>			
(16) <u>SL L 181, 4.7.1986., str. 6.</u>			
(17) <u>SL L 181, 4.7.1986., str. 16.</u>			
(18) <u>SL L 85, 28.3.1987., str. 40.</u>			
(19) <u>SL L 117, 8.5.1990., str. 1.</u>			
(20) <u>SL L 135, 30.5.1991., str. 40.</u>			
(21) <u>SL L 230, 19.8.1991., str. 1.</u>			

(22) <u>SL L 375, 31.12.1991., str. 1.</u>			
(23) <u>SL L 377, 31.12.1991., str. 20.</u>			
(24) <u>SL L 206, 22.7.1992., str. 7.</u>			
(25) <u>SL L 409, 31.12.1992., str. 11.</u>			
(26) <u>SL L 214, 26.8.2003., str. 18.</u>			
(27) <u>SL L 365, 31.12.1994., str. 10.</u>			
(28) <u>SL L 365, 31.12.1994., str. 24.</u>			
(29) <u>SL L 235, 17.9.1996., str. 25.</u>			
(30) <u>SL L 243, 24.9.1996., str. 31.</u>			
(31) <u>SL L 296, 21.11.1996., str. 55.</u>			
(32) <u>SL L 10, 14.1.1997., str. 13.</u>			
(33) <u>SL L 59, 27.2.1998., str. 1.</u>			
(34) <u>SL L 61, 3.3.1997., str. 1.</u>			
(35) <u>SL L 123, 24.4.1998., str. 1.</u>			
(36) <u>SL L 350, 28.12.1998., str. 58.</u>			
(37) <u>SL L 330, 5.12.1998., str. 32.</u>			
(38) <u>SL L 85, 29.3.1999., str. 1.</u>			
(39) <u>SL L 163, 29.6.1999., str. 41.</u>			
(40) <u>SL L 182, 16.7.1999., str. 1.</u>			

(41) <u>SL L 121, 11.5.1999., str. 13.</u>			
(42) <u>SL L 269, 21.10.2000., str. 34.</u>			
(43) <u>SL L 327, 22.12.2000., str. 1.</u>			
(44) <u>SL L 313, 13.12.2000., str. 12.</u>			
(45) <u>SL L 332, 28.12.2000., str. 91.</u>			
(46) <u>SL L 244, 29.9.2000., str. 1.</u>			
(47) <u>SL L 106, 17.4.2001., str. 1.</u>			
(48) <u>SL L 309, 27.11.2001., str. 1.</u>			
(49) <u>SL L 67, 9.3.2002., str. 14.</u>			
(50) <u>SL L 37, 13.2.2003., str. 19.</u>			
(51) <u>SL L 37, 13.2.2003., str. 24.</u>			
(52) <u>SL L 23, 26.1.2005., str. 3.</u>			
(53) <u>SL L 104, 8.4.2004., str. 1.</u>			
(54) <u>SL L 158, 30.4.2004., str. 7.</u>			
(55) <u>SL L 275, 20.10.2005., str. 1.</u>			
(56) <u>SL L 313, 29.11.2005., str. 1.</u>			
(57) <u>SL L 64, 4.3.2006., str. 37.</u>			
(58) <u>SL L 64, 4.3.2006., str. 52.</u>			
(59) <u>SL L 114, 27.4.2006., str. 9.</u>			

<p>(60) <u>SL L 102, 11.4.2006., str. 15.</u></p> <p>(61) <u>SL L 161, 14.6.2006., str. 12.</u></p> <p>(62) <u>SL L 264, 25.9.2006., str. 20.</u></p> <p>(63) <u>SL L 266, 26.9.2006., str. 1.</u></p> <p>(64) <u>SL L 372, 27.12.2006., str. 19.</u></p> <p>(65) <u>SL L 161, 14.6.2006., str. 1.</u></p> <p>(66) <u>SL L 190, 12.7.2006., str. 1.</u></p> <p>(67) <u>SL L 171, 29.6.2007., str. 1.</u></p> <p>(68) <u>SL L 316, 4.12.2007., str. 6.</u></p> <p>(69) <u>SL L 24, 29.1.2008., str. 8.</u></p>				
<p>PRILOG B</p> <p>Popis zakonodavstva Zajednice donesenog u skladu s Ugovorom o Euratomu, čije kršenje predstavlja nezakonito ponašanje prema članku 2. točki (a) ii. ove Direktive</p> <p>—Direktiva Vijeća 96/29/Euratom od 13. svibnja 1996. o utvrđivanju osnovnih sigurnosnih normi za zaštitu zdravlja radnika i javnosti od opasnosti od ionizirajućeg zračenja (1);</p> <p>—Direktiva Vijeća 2003/122/Euratom od 22. prosinca 2003. o kontroli visokoaktivnih zatvorenih radioaktivnih</p>				

<p>izvora i izvora bez posjednika <u>(2)</u>; —Direktiva Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva <u>(3)</u>.</p>			
<p><u>(1)</u> SL L 159, 29.6.1996., str. 1.</p> <p><u>(2)</u> SL L 346, 31.12.2003., str. 57.</p> <p><u>(3)</u> SL L 337, 5.12.2006., str. 21.</p>			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Article 1</p> <p>Subject matter</p> <p>This Directive establishes minimum rules concerning the definition of criminal offences and sanctions in the area of sexual abuse and sexual exploitation of children, child pornography and solicitation of children for sexual purposes. It also introduces provisions to strengthen the prevention of those crimes and the protection of the victims thereof.</p>			
<p>Article 2</p> <p>Definitions</p> <p>For the purposes of this Directive, the following definitions apply:</p> <p>(a) 'child' means any person below the age of 18 years;</p> <p>(b) 'age of sexual consent' means the age below which, in accordance with national law, it is prohibited to engage in sexual activities with a child;</p> <p>(c) 'child pornography' means:</p> <p>(i) any material that visually depicts a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct;</p> <p>(ii) any depiction of the sexual organs of a child for primarily sexual purposes;</p>			

<p>(iii) any material that visually depicts any person appearing to be a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct or any depiction of the sexual organs of any person appearing to be a child, for primarily sexual purposes; or</p> <p>(iv) realistic images of a child engaged in sexually explicit conduct or realistic images of the sexual organs of a child, for primarily sexual purposes;</p> <p>(d) 'child prostitution' means the use of a child for sexual activities where money or any other form of remuneration or consideration is given or promised as payment in exchange for the child engaging in sexual activities, regardless of whether that payment, promise or consideration is made to the child or to a third party;</p> <p>(e) 'pornographic performance' means a live exhibition aimed at an audience, including by means of information and communication technology, of:</p> <p>(i) a child engaged in real or simulated sexually explicit conduct; or</p> <p>(ii) the sexual organs of a child for primarily sexual purposes;</p> <p>(f) 'legal person' means an entity having legal personality under the applicable law, except for States or public bodies in the exercise of State authority and for public international organisations.</p>			
--	--	--	--

<p>Article 3</p> <p>Offences concerning sexual abuse</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct referred to in paragraphs 2 to 6 is punishable.</p> <p>2. Causing, for sexual purposes, a child who has not reached the age of sexual consent to witness sexual activities, even without having to participate, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>3. Causing, for sexual purposes, a child who has not reached the age of sexual consent to witness sexual abuse, even without having to participate, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>4. Engaging in sexual activities with a child who has not reached the age of sexual consent shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 5 years.</p> <p>5. Engaging in sexual activities with a child, where:</p> <p>(i) abuse is made of a recognised position of trust, authority or influence over the child, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the</p>	<p>Spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina</p> <p>Članak 158.</p> <p>(1) Tko izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju s djetetom mlađim od petnaest godina, ili ga navede da izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju s trećom osobom ili da nad samim sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(2) Tko nad djetetom mlađim od petnaest godina izvrši bludnu radnju, ili ga navede da izvrši bludnu radnju s drugom osobom ili da nad samim sobom izvrši bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako razlika u dobi između osoba koje vrše spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju ili bludnu radnju nije veća od tri godine.</p> <p>(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina, a ako je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 2. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Čl. 28., čl. 152., čl. 153., čl. 154., čl. 155.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>child has not reached the age of sexual consent, and of at least 3 years of imprisonment, if the child is over that age; or</p> <p>(ii) abuse is made of a particularly vulnerable situation of the child, in particular because of a mental or physical disability or a situation of dependence, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 3 years of imprisonment if the child is over that age; or</p> <p>(iii) use is made of coercion, force or threats shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>6. Coercing, forcing or threatening a child into sexual activities with a third party shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p>	<p>zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(5) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(6) Tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>Spolna zlouporaba djeteta starijeg od petnaest godina</p> <p>Članak 159.</p> <p>(1) Tko s djetetom koje je navršilo petnaest godina koje mu je povjereno radi odgoja, učenja, čuvanja, dušebrižništva ili njege izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne</p>			
--	--	--	--	--

	<p>do osam godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se srodnik po krvi ili po posvojenju u ravnoj lozi, očuh, maćeha ili izvanbračni drug ili životni partner ili neformalni životni partner roditelja djeteta koji s djetetom koje je navršilo petnaest godina izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju.</p> <p>Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina Članak 160.</p> <p>(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina počini kazneno djelo iz članka 152. do članka 155., članka 158. ili članka 159. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.</p>		
--	--	--	--

Teška kaznena djela spolnog
zlostavljanja i iskorištavanja djeteta
Članak 166.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka
158. stavak 1., članka 162. stavka 1. i
2., članka 163. stavka 1. i 2. te članka
164. stavka 1. i 2. ovoga Zakona
djetetu nanescna teška tjelesna
ozljeda ili je narušen njegov tjelesni
ili emocionalni razvoj ili je dijete
ostalo trudno, ako je u djelu
sudjelovalo više počinitelja, ili je
djelo počinjeno nad posebno ranjivim
djetetom ili je počinjeno od bliske
osobe ili osobe s kojom dijete živi u
zajedničkom kućanstvu, ili je
počinjeno na osobito okrutan ili
osobito ponižavajući način,
počinitelj će se kazniti kaznom
zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz članka
158. stavka 5., članka 162. stavka 3.,
članka 163. stavka 3. i članka 164.
stavka 3. ovoga Zakona djetetu
nanesena teška tjelesna ozljeda ili je
narušen njegov tjelesni ili
emocionalni razvoj ili je dijete ostalo
trudno, ako je u djelu sudjelovalo
više počinitelja, ili je djelo počinjeno
nad posebno ranjivim djetetom ili je
počinjeno od bliske osobe ili osobe s

	<p>kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način,</p> <p>počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.</p> <p>(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 158., članka 162., članka 163. ili članka 164. ovoga Zakona prouzročena smrt djeteta, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.</p>		
<p>Article 4</p> <p>Offences concerning sexual exploitation</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct referred to in paragraphs 2 to 7 is punishable.</p> <p>2. Causing or recruiting a child to participate in pornographic performances, or profiting from or otherwise exploiting a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 5 years if the child has not reached the age of sexual consent and of at least 2 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>3. Coercing or forcing a child to participate in pornographic performances, or threatening a child for such purposes shall</p>	<p>Spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina</p> <p>Članak 158.</p> <p>(1) Tko izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju s djetetom mlađim od petnaest godina, ili ga navede da izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju s trećom osobom ili da nad samim sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(2) Tko nad djetetom mlađim od petnaest godina izvrši bludnu radnju, ili ga navede da izvrši bludnu radnju s drugom osobom ili da nad samim sobom izvrši bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci čl. 28.,

<p>be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>4. Knowingly attending pornographic performances involving the participation of a child shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 1 year of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>5. Causing or recruiting a child to participate in child prostitution, or profiting from or otherwise exploiting a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 8 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>6. Coercing or forcing a child into child prostitution, or threatening a child for such purposes shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 10 years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 5 years of imprisonment if the child is over that age.</p> <p>7. Engaging in sexual activities with a child, where recourse is made to child prostitution shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 5</p>	<p>(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako razlika u dobi između osoba koje vrše spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju ili bludnu radnju nije veća od tri godine.</p> <p>(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina, a ako je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 2. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(5) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(6) Tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p>			
--	---	--	--	--

<p>years if the child has not reached the age of sexual consent, and of at least 2 years of imprisonment if the child is over that age.</p>	<p>Podvođenje djeteta Članak 162.</p> <p>(1) Tko radi zarade ili druge koristi dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na pružanje spolnih usluga, ili organizira ili omogućiti pružanje spolnih usluga s djetetom, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(2) Tko koristi spolne usluge djeteta koje je navršilo petnaest godina uz davanje bilo kakve naknade ili protučinidbe, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Tko osobu za koju je znao ili je morao i mogao znati da je dijete radi zarade silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na pružanje spolnih usluga, ili tko koristi spolne usluge tog djeteta uz naplatu, a znao je ili je morao i mogao znati za navedene okolnosti, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(4) Tko oglašava iskorištavanje spolnih usluga djeteta, kaznit će se kaznom zatvora od jedne</p>		
---	---	--	--

	<p>do osam godina.</p> <p>Iskorištavanje djece za pornografske predstave Članak 164.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Tko zarađuje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.</p> <p>(3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.</p> <p>(5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili</p>			
--	---	--	--	--

	olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.		
<p>Article 5</p> <p>Offences concerning child pornography</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the intentional conduct, when committed without right, referred to in paragraphs 2 to 6 is punishable.</p> <p>2. Acquisition or possession of child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>3. Knowingly obtaining access, by means of information and communication technology, to child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>4. Distribution, dissemination or transmission of child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>5. Offering, supplying or making available</p>	<p>Iskorištavanje djece za pornografiju</p> <p>Članak 163.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogući njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuirati, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.</p> <p>(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17) članak/članci Čl. 28.

<p>child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 2 years.</p> <p>6. Production of child pornography shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 3 years.</p> <p>7. It shall be within the discretion of Member States to decide whether this Article applies to cases involving child pornography as referred to in Article 2(c)(iii), where the person appearing to be a child was in fact 18 years of age or older at the time of depiction.</p> <p>8. It shall be within the discretion of Member States to decide whether paragraphs 2 and 6 of this Article apply to cases where it is established that pornographic material as referred to in Article 2(c)(iv) is produced and possessed by the producer solely for his or her private use in so far as no pornographic material as referred to in Article 2(c)(i), (ii) or (iii) has been used for the purpose of its production and provided that the act involves no risk of dissemination of the material.</p>	<p>namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.</p> <p>(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe djece u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.</p>			
---	--	--	--	--

<p>Article 6</p> <p>Solicitation of children for sexual purposes</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the following intentional conduct is punishable:</p> <p>the proposal, by means of information and communication technology, by an adult to meet a child who has not reached the age of sexual consent, for the purpose of committing any of the offences referred to in Article 3(4) and Article 5(6), where that proposal was followed by material acts leading to such a meeting, shall be punishable by a maximum term of imprisonment of at least 1 year.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that an attempt, by means of information and communication technology, to commit the offences provided for in Article 5(2) and (3) by an adult soliciting a child who has not reached the age of sexual consent to provide child pornography depicting that child is punishable.</p>	<p>Spolna zlorporaba djeteta mlađeg od petnaest godina</p> <p>Članak 158.</p> <p>(1) Tko izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju s djetetom mlađim od petnaest godina, ili ga navede da izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju s trećom osobom ili da nad samim sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(2) Tko nad djetetom mlađim od petnaest godina izvrši bludnu radnju, ili ga navede da izvrši bludnu radnju s drugom osobom ili da nad samim sobom izvrši bludnu radnju, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako razlika u dobi između osoba koje vrše spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju ili bludnu radnju nije veća od tri godine.</p> <p>(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina, a ako je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 2. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)</p> <p>članak/članci Čl. 28., čl. 34.</p>
--	---	----------------------------	--

<p>zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(5) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.</p> <p>(6) Tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba Članak 161.</p> <p>(1) Punoljetna osoba koja osobi mlađoj od petnaest godina, u namjeri da ona ili druga osoba nad njom počini kazneno djelo iz članka 158. ovoga Zakona, putem informacijsko komunikacijskih tehnologija ili na drugi način predloži susret s njom ili drugom osobom i koja poduzme mjere da do tog susreta dođe, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Tko prikuplja, daje ili prenosi</p>			
--	--	--	--

	<p>podatke o osobi mlađoj od petnaest godina radi počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>Iskorištavanje djece za pornografiju Članak 163.</p> <p>(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućiti njezino snimanje, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.</p> <p>(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije, kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.</p> <p>(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili</p>		
--	--	--	--

<p>olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.</p> <p>(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.</p> <p>(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe djece u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.</p>			
---	--	--	--

<p>Article 7</p> <p>Incitement, aiding and abetting, and attempt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Member States shall take the necessary measures to ensure that inciting or aiding and abetting to commit any of the offences referred to in Articles 3 to 6 is punishable. 2. Member States shall take the necessary measures to ensure that an attempt to commit any of the offences referred to in Article 3(4), (5) and (6), Article 4(2), (3), (5), (6) and (7), and Article 5(4), (5) and (6) is punishable. 			
<p>Article 8</p> <p>Consensual sexual activities</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 3(2) and (4) apply to consensual sexual activities between peers, who are close in age and degree of psychological and physical development or maturity, in so far as the acts did not involve any abuse. 2. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 4(4) applies to a pornographic performance that takes place in the context of a consensual relationship where the child has reached the age of sexual consent or 			

<p>between peers who are close in age and degree of psychological and physical development or maturity, in so far as the acts did not involve any abuse or exploitation and no money or other form of remuneration or consideration is given as payment in exchange for the pornographic performance.</p> <p>3. It shall be within the discretion of Member States to decide whether Article 5(2) and (6) apply to the production, acquisition or possession of material involving children who have reached the age of sexual consent where that material is produced and possessed with the consent of those children and only for the private use of the persons involved, in so far as the acts did not involve any abuse.</p>			
<p>Article 9</p> <p>Aggravating circumstances</p> <p>In so far as the following circumstances do not already form part of the constituent elements of the offences referred to in Articles 3 to 7, Member States shall take the necessary measures to ensure that the following circumstances may, in accordance with the relevant provisions of national law, be regarded as aggravating circumstances, in relation to the relevant offences referred to in Articles 3 to 7:</p>			

<p>(a)the offence was committed against a child in a particularly vulnerable situation, such as a child with a mental or physical disability, in a situation of dependence or in a state of physical or mental incapacity;</p> <p>(b)the offence was committed by a member of the child's family, a person cohabiting with the child or a person who has abused a recognised position of trust or authority;</p> <p>(c)the offence was committed by several persons acting together;</p> <p>(d)the offence was committed within the framework of a criminal organisation within the meaning of Council Framework Decision 2008/841/JHA of 24 October 2008 on the fight against organised crime <u>(12)</u>;</p> <p>(e)the offender has previously been convicted of offences of the same nature;</p> <p>(f)the offender has deliberately or recklessly endangered the life of the child; or</p> <p>(g)the offence involved serious violence or caused serious harm to the child.</p>			
<p>Article 10</p> <p>Disqualification arising from convictions</p> <p>1. In order to avoid the risk of repetition of offences, Member States shall take the necessary measures to ensure that a natural person who has been convicted of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 may be temporarily or permanently prevented from exercising at least professional activities involving direct and regular contacts with</p>			

<p>children.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that employers, when recruiting a person for professional or organised voluntary activities involving direct and regular contacts with children, are entitled to request information in accordance with national law by way of any appropriate means, such as access upon request or via the person concerned, of the existence of criminal convictions for any of the offences referred to in Articles 3 to 7 entered in the criminal record or of the existence of any disqualification from exercising activities involving direct and regular contacts with children arising from those criminal convictions.</p> <p>3. Member States shall take the necessary measures to ensure that, for the application of paragraphs 1 and 2 of this Article, information concerning the existence of criminal convictions for any of the offences referred to in Articles 3 to 7, or of any disqualification from exercising activities involving direct and regular contacts with children arising from those criminal convictions, is transmitted in accordance with the procedures set out in Council Framework Decision 2009/315/JHA of 26 February 2009 on the organisation and content of the exchange of information extracted from the criminal record between Member States <u>(13)</u> when requested under</p>			
--	--	--	--

Article 6 of that Framework Decision with the consent of the person concerned.			
<p>Article 11</p> <p>Seizure and confiscation</p> <p>Member States shall take the necessary measures to ensure that their competent authorities are entitled to seize and confiscate instrumentalities and proceeds from the offences referred to in Articles 3, 4 and 5.</p>			
<p>Article 12</p> <p>Liability of legal persons</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable for any of the offences referred to in Articles 3 to 7 committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, and having a leading position within the legal person, based on:</p> <p>(a) a power of representation of the legal person;</p>			

<p>(b)an authority to take decisions on behalf of the legal person; or</p> <p>(c)an authority to exercise control within the legal person.</p> <p>2. Member States shall also take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission, by a person under its authority, of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 for the benefit of that legal person.</p> <p>3. Liability of legal persons under paragraphs 1 and 2 shall be without prejudice to criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, inciters or accessories to the offences referred to in Articles 3 to 7.</p>			
<p>Article 13</p> <p>Sanctions on legal persons</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 12(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions, such as:</p> <p>(a)exclusion from entitlement to public</p>			

<p>benefits or aid;</p> <p>(b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities;</p> <p>(c) placing under judicial supervision;</p> <p>(d) judicial winding-up; or</p> <p>(e) temporary or permanent closure of establishments which have been used for committing the offence.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 12(2) is punishable by sanctions or measures which are effective, proportionate and dissuasive.</p>			
<p>Article 14</p> <p>Non-prosecution or non-application of penalties to the victim</p> <p>Member States shall, in accordance with the basic principles of their legal systems take the necessary measures to ensure that competent national authorities are entitled not to prosecute or impose penalties on child victims of sexual abuse and sexual exploitation for their involvement in criminal activities, which they have been compelled to commit as a direct consequence of being subjected to any of the acts referred to in Article 4(2), (3), (5) and (6), and in Article 5(6).</p>			

<p>Article 15</p> <p>Investigation and prosecution</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that investigations into or the prosecution of the offences referred to in Articles 3 to 7 are not dependent on a report or accusation being made by the victim or by his or her representative, and that criminal proceedings may continue even if that person has withdrawn his or her statements.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to enable the prosecution of any of the offences referred to in Article 3, Article 4(2), (3), (5), (6) and (7) and of any serious offences referred to in Article 5(6) when child pornography as referred to in Article 2(c)(i) and (ii) has been used, for a sufficient period of time after the victim has reached the age of majority and which is commensurate with the gravity of the offence concerned.</p> <p>3. Member States shall take the necessary</p>				

<p>measures to ensure that effective investigative tools, such as those which are used in organised crime or other serious crime cases are available to persons, units or services responsible for investigating or prosecuting offences referred to in Articles 3 to 7.</p> <p>4. Member States shall take the necessary measures to enable investigative units or services to attempt to identify the victims of the offences referred to in Articles 3 to 7, in particular by analysing child pornography material, such as photographs and audiovisual recordings transmitted or made available by means of information and communication technology.</p>			
<p>Article 16</p> <p>Reporting suspicion of sexual abuse or sexual exploitation</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by national law on certain professionals whose main duty is to work with children do not constitute an obstacle to the possibility, for those professionals, of their reporting to the services responsible for child protection any situation where they have reasonable grounds for believing that a child is the victim of offences referred to in</p>			

<p>Articles 3 to 7.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to encourage any person who knows about or suspects, in good faith that any of the offences referred to in Articles 3 to 7 have been committed, to report this to the competent services.</p>				
<p>Article 17</p> <p>Jurisdiction and coordination of prosecution</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to establish their jurisdiction over the offences referred to in Articles 3 to 7 where:</p> <p>(a) the offence is committed in whole or in part within their territory; or</p> <p>(b) the offender is one of their nationals.</p> <p>2. A Member State shall inform the Commission where it decides to establish further jurisdiction over an offence referred to in Articles 3 to 7 committed outside its territory, inter alia, where:</p> <p>(a) the offence is committed against one of its nationals or a person who is an habitual resident in its territory;</p> <p>(b) the offence is committed for the benefit of a legal person established in its territory; or</p>				

(c) the offender is an habitual resident in its territory.

3. Member States shall ensure that their jurisdiction includes situations where an offence referred to in Articles 5 and 6, and in so far as is relevant, in Articles 3 and 7, is committed by means of information and communication technology accessed from their territory, whether or not it is based on their territory.

4. For the prosecution of any of the offences referred to in Article 3(4), (5) and (6), Article 4(2), (3), (5), (6) and (7) and Article 5(6) committed outside the territory of the Member State concerned, as regards paragraph 1(b) of this Article, each Member State shall take the necessary measures to ensure that its jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are a criminal offence at the place where they were performed.

5. For the prosecution of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 committed outside the territory of the Member State concerned, as regards paragraph 1(b) of this Article, each Member State shall take the necessary measures to ensure that its jurisdiction is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following a report made by the victim in the place where the offence was committed, or a

denunciation from the State of the place where the offence was committed.				
<p>Article 18</p> <p>General provisions on assistance, support and protection measures for child victims</p> <p>1. Child victims of the offences referred to in Articles 3 to 7 shall be provided assistance, support and protection in accordance with Articles 19 and 20, taking into account the best interests of the child.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that a child is provided with assistance and support as soon as the competent authorities have a reasonable-grounds indication for believing that a child might have been subject to any of the offences referred to in Articles 3 to 7.</p> <p>3. Member States shall ensure that, where the age of a person subject to any of the offences referred to in Articles 3 to 7 is uncertain and there are reasons to believe that the person is a child, that person is presumed to be a child in order to receive immediate access to assistance, support and</p>				

protection in accordance with Articles 19 and 20.			
<p>Article 19</p> <p>Assistance and support to victims</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that assistance and support are provided to victims before, during and for an appropriate period of time after the conclusion of criminal proceedings in order to enable them to exercise the rights set out in Framework Decision 2001/220/JHA, and in this Directive. Member States shall, in particular, take the necessary steps to ensure protection for children who report cases of abuse within their family.</p> <p>2. Member States shall take the necessary measures to ensure that assistance and support for a child victim are not made conditional on the child victim's willingness to cooperate in the criminal investigation, prosecution or trial.</p> <p>3. Member States shall take the necessary measures to ensure that the specific actions</p>			

<p>to assist and support child victims in enjoying their rights under this Directive, are undertaken following an individual assessment of the special circumstances of each particular child victim, taking due account of the child's views, needs and concerns.</p> <p>4. Child victims of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 shall be considered as particularly vulnerable victims pursuant to Article 2(2), Article 8(4) and Article 14(1) of Framework Decision 2001/220/JHA.</p> <p>5. Member States shall take measures, where appropriate and possible, to provide assistance and support to the family of the child victim in enjoying the rights under this Directive when the family is in the territory of the Member States. In particular, Member States shall, where appropriate and possible, apply Article 4 of Framework Decision 2001/220/JHA to the family of the child victim.</p>				
---	--	--	--	--

<p>Article 20</p> <p>Protection of child victims in criminal investigations and proceedings</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations and proceedings, in accordance with the role of victims in the relevant justice system, competent authorities appoint a special representative for the child victim where, under national law, the holders of parental responsibility are precluded from representing the child as a result of a conflict of interest between them and the child victim, or where the child is unaccompanied or separated from the family.</p> <p>2. Member States shall ensure that child victims have, without delay, access to legal counselling and, in accordance with the role of victims in the relevant justice system, to legal representation, including for the purpose of claiming compensation. Legal counselling and legal representation shall be free of charge where the victim does not have sufficient financial resources.</p> <p>3. Without prejudice to the rights of the defence, Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations relating to any of the offences referred to in Articles 3 to 7:</p>			
--	--	--	--

<p>(a)interviews with the child victim take place without unjustified delay after the facts have been reported to the competent authorities;</p> <p>(b)interviews with the child victim take place, where necessary, in premises designed or adapted for this purpose;</p> <p>(c)interviews with the child victim are carried out by or through professionals trained for this purpose;</p> <p>(d)the same persons, if possible and where appropriate, conduct all interviews with the child victim;</p> <p>(e)the number of interviews is as limited as possible and interviews are carried out only where strictly necessary for the purpose of criminal investigations and proceedings;</p> <p>(f)the child victim may be accompanied by his or her legal representative or, where appropriate, by an adult of his or her choice, unless a reasoned decision has been made to the contrary in respect of that person.</p> <p>4. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal investigations of any of the offences referred to in Articles 3 to 7 all interviews with the child victim or, where appropriate, with a child witness, may be audio-visually recorded and that such audio-visually recorded interviews may be used as evidence in criminal court proceedings, in accordance</p>				
---	--	--	--	--

<p>with the rules under their national law.</p> <p>5. Member States shall take the necessary measures to ensure that in criminal court proceedings relating to any of the offences referred to in Articles 3 to 7, that it may be ordered that:</p> <p>(a) the hearing take place without the presence of the public;</p> <p>(b) the child victim be heard in the courtroom without being present, in particular through the use of appropriate communication technologies.</p> <p>6. Member States shall take the necessary measures, where in the interest of child victims and taking into account other overriding interests, to protect the privacy, identity and image of child victims, and to prevent the public dissemination of any information that could lead to their identification.</p>			
<p>Article 21</p> <p>Measures against advertising abuse opportunities and child sex tourism</p> <p>Member States shall take appropriate measures to prevent or prohibit:</p> <p>(a) the dissemination of material advertising the opportunity to commit any of the</p>			

<p>offences referred to in Articles 3 to 6; and (b) the organisation for others, whether or not for commercial purposes, of travel arrangements with the purpose of committing any of the offences referred to in Articles 3 to 5.</p>				
<p>Article 22</p> <p>Preventive intervention programmes or measures</p> <p>Member States shall take the necessary measures to ensure that persons who fear that they might commit any of the offences referred to in Articles 3 to 7 may have access, where appropriate, to effective intervention programmes or measures designed to evaluate and prevent the risk of such offences being committed.</p>				
<p>Article 23</p> <p>Prevention</p> <p>1. Member States shall take appropriate measures, such as education and training, to discourage and reduce the demand that fosters all forms of sexual exploitation of children.</p> <p>2. Member States shall take appropriate action, including through the Internet, such</p>				

<p>as information and awareness-raising campaigns, research and education programmes, where appropriate in cooperation with relevant civil society organisations and other stakeholders, aimed at raising awareness and reducing the risk of children, becoming victims of sexual abuse or exploitation.</p> <p>3. Member States shall promote regular training for officials likely to come into contact with child victims of sexual abuse or exploitation, including front-line police officers, aimed at enabling them to identify and deal with child victims and potential child victims of sexual abuse or exploitation.</p>			
<p>Article 24</p> <p>Intervention programmes or measures on a voluntary basis in the course of or after criminal proceedings</p> <p>1. Without prejudice to intervention programmes or measures imposed by the competent judicial authorities under national law, Member States shall take the necessary measures to ensure that effective intervention programmes or measures are made available to prevent and minimise the risks of repeated offences of a sexual nature against children. Such programmes or measures shall be accessible at any time during the criminal proceedings, inside and</p>			

<p>outside prison, in accordance with national law.</p> <p>2. The intervention programmes or measures, referred to in paragraph 1 shall meet the specific developmental needs of children who sexually offend.</p> <p>3. Member States shall take the necessary measures to ensure that the following persons may have access to the intervention programmes or measures referred to in paragraph 1:</p> <p>(a) persons subject to criminal proceedings for any of the offences referred to in Articles 3 to 7, under conditions which are neither detrimental nor contrary to the rights of the defence or to the requirements of a fair and impartial trial, and, in particular, in compliance with the principle of the presumption of innocence; and</p> <p>(b) persons convicted of any of the offences referred to in Articles 3 to 7.</p> <p>4. Member States shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 3 are subject to an assessment of the danger that they present and the possible risks of repetition of any of the offences referred to in Articles 3 to 7, with the aim of identifying appropriate intervention programmes or measures.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Member States shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 3 to whom intervention programmes or measures in accordance with paragraph 4 have been proposed:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) are fully informed of the reasons for the proposal; (b) consent to their participation in the programmes or measures with full knowledge of the facts; (c) may refuse and, in the case of convicted persons, are made aware of the possible consequences of such a refusal. 			
<p>Article 25</p> <p>Measures against websites containing or disseminating child pornography</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure the prompt removal of web pages containing or disseminating child pornography hosted in their territory and to endeavour to obtain the removal of such pages hosted outside of their territory.</p> <p>2. Member States may take measures to block access to web pages containing or disseminating child pornography towards the Internet users within their territory. These measures must be set by transparent procedures and provide adequate safeguards, in particular to ensure that the restriction is limited to what is necessary and proportionate, and that users are informed of</p>			

the reason for the restriction. Those safeguards shall also include the possibility of judicial redress.			
<p>Article 26</p> <p>Replacement of Framework Decision 2004/68/JHA</p> <p>Framework Decision 2004/68/JHA is hereby replaced in relation to Member States participating in the adoption of this Directive without prejudice to the obligations of those Member States relating to the time limits for transposition of the Framework Decision into national law.</p> <p>In relation to Member States participating in the adoption of this Directive, references to Framework Decision 2004/68/JHA shall be construed as references to this Directive.</p>			

<p>Article 27</p> <p>Transposition</p> <p>1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by 18 December 2013.</p> <p>2. Member States shall transmit to the Commission the text of the provisions transposing into their national law the obligations imposed on them under this Directive.</p> <p>3. When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. The methods of making such reference shall be laid down by the Member States.</p>			
<p>Article 28</p> <p>Reporting</p> <p>1. The Commission shall, by 18 December 2015, submit a report to the European Parliament and the Council assessing the extent to which the Member States have taken the necessary measures in order to comply with this Directive, accompanied, if</p>			

<p>necessary, by a legislative proposal.</p> <p>2. The Commission shall, by 18 December 2015, submit a report to the European Parliament and the Council assessing the implementation of the measures referred to in Article 25.</p>				
<p>Article 29</p> <p>Entry into force</p> <p>This Directive shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal of the European Union.</p>				
<p>Article 30</p> <p>Addressees</p> <p>This Directive is addressed to the Member States in accordance with the Treaties.</p>				

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

2001/500/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Rezerve u pogledu Konvencije iz 1990.</p> <p>Kako bi se poboljšala učinkovitost djelovanja protiv organiziranog kriminala, države članice poduzimaju potrebne mjere kako ne bi postojale ili se primjenjivale rezerve u pogledu sljedećih članaka Konvencije iz 1990.:</p> <p>(a) članka 2., ako je za kazneno djelo propisana sankcija oduzimanja slobode ili nalog za pritvaranje od najmanje jednu godinu.</p> <p>Međutim, države članice mogu ustrajati na rezervama u pogledu članka 2. Konvencije iz 1990. u vezi sa oduzimanjem imovinske koristi od poreznih kaznenih djela kako bi mogli oduzeti takvu imovinsku korist, kroz nacionalnu i kroz međunarodnu suradnju, a na temelju nacionalnog i međunarodnog zakonodavstva i zakonodavstva Zajednice o povratu poreza;</p> <p>(b) članka 6., u onoj mjeri u kojoj se radi o teškim kaznenim djelima. Takva kaznena djela u svakom slučaju uključuju kaznena djela za koja je propisana sankcija oduzimanja slobode ili nalog za pritvaranje od najmanje jednu godinu ili, što se tiče onih država koje imaju minimalni prag za kaznena djela u svojim pravnim sustavima, kaznena djela za koja</p>	<p>Pranje novca Članak 265.</p> <p>(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.</p> <p>(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.</p> <p>(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Tko počinii djelo iz stavka 1. ili 2.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>je propisana kazna oduzimanja slobode ili nalog za pritvaranje, minimalno više od šest mjeseci.</p>	<p>ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehaljem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi, počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.</p> <p>(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.</p> <p>(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Sankcije</p> <p>Svaka država članica poduzima potrebne mjere usklađene sa svojim sustavom sankcija kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 6. stavka 1. točke (a) i točke (b) Konvencije iz 1990., budući da proistječu iz članka 1. stavka (b) ove Okvirne odluke, mogu kazniti oduzimanjem slobode najduže do 4 godine.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Oduzimanje vrijednosti</p> <p>Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da njeno zakonodavstvo i postupci oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom isto tako dozvoljavaju, barem u slučajevima gdje se ta imovinska korist ne može zaplijeniti, oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara takvoj koristi i u isključivo domaćim postupcima i u postupcima pokrenutim na zahtjev druge države članice, uključujući i zahtjeve za provedbu stranih naloga za oduzimanje. Međutim, države članice mogu izuzeti oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom u slučajevima kada bi ta</p>			

<p>vrijednost bila manja od 4 000 eura.</p> <p>Riječi „imovina“, „imovinska korist“ i „oduzimanje“ imaju isto značenje kao i u članku 1. Konvencije iz 1990.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Obrada zahtjeva za uzajamnu pomoć</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale da se svi zahtjevi iz drugih država članica koji se odnose na identifikaciju sredstava, praćenje, zamrzavanje, odnosno pljenidbu i oduzimanje imovine obrađuju s jednakim prioritetom kao i takve mjere u domaćim postupcima.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Stavljanje izvan snage postojećih odredbi</p> <p>Ovime se stavljaju izvan snage članak 1., članak 3., članak 5. stavak 1. i članak 8. stavak 2. Zajedničke akcije 98/699/PUP.</p>			

<p>Članak 6.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose potrebne mjere potrebne za usklađivanje s odredbama ove Okvirne odluke do 31. prosinca 2002.</p> <p>2. Do 1. ožujka 2003. države članice prosljeđuju Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji tekst odredbi kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje proizlaze iz ove Okvirne odluke i, prema potrebi, obavijesti sastavljene sukladno članku 40. stavku 2. Konvencije iz 1990. Na temelju ovih informacija i pisanog izvješća Komisije, Vijeće do 31. prosinca 2003. utvrđuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere potrebne za usklađivanje s ovom Okvirnom odlukom.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Teritorijalna primjena</p> <p>Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar odmah nakon što se primjena Konvencije iz 1990. proširi na Gibraltar.</p>			

<p>Članak 8.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u Službenom listu.</p>				
---	--	--	--	--